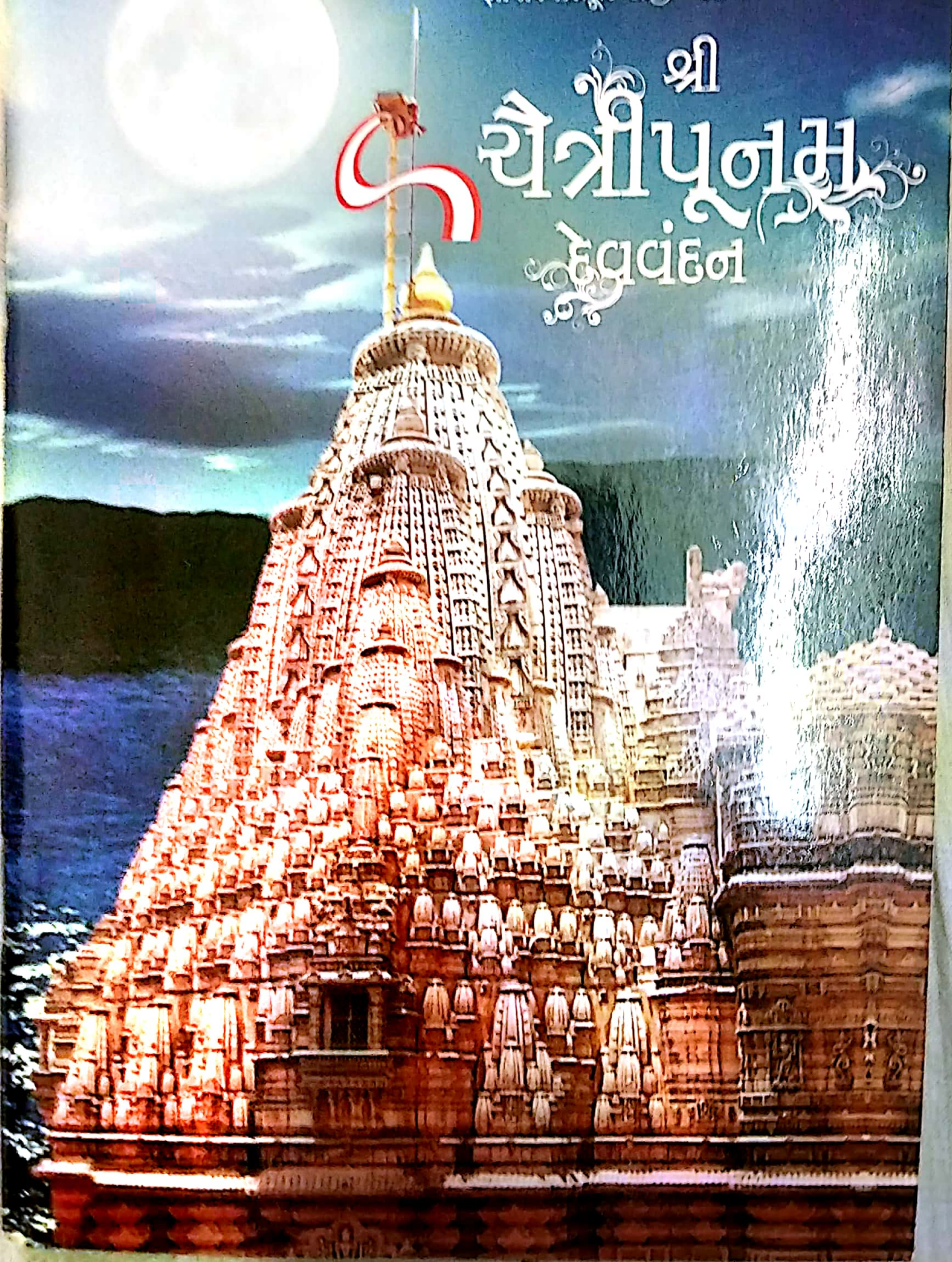

કવિહુલકિરિટ પુજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્
જ્ઞાનવિગલભૂરીશ્વરજી મહારાજ વિરચિત

શ્રી ચૈત્રીપૂનમ કેવલંદન

॥ નમો વીયરાગાણાં ॥

શ્રીમદાત્મ-કમલ-વીરવિજય-દાન-પ્રેમ-રામચંદ્ર-મહોદય
ગુણાયશ-કીર્તિયશસૂરિ-જગત્દર્શન વિજય ગણિવરેભ્યો નમઃ ॥

કવિકુલ કિરીટ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ
શ્રીમદ્ જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ વિરચિત

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન

: સંપાદક :

સૂરિરામચંદ્ર શિષ્યરત્ન

વર્ધમાન તપોનિધિ પૂજ્ય ગણીવર્ય શ્રી જગત્દર્શનવિજયજી મહારાજના
શિષ્યરત્નપૂજ્ય ગણીવર્ય શ્રી નિર્મલદર્શનવિજયજી મહારાજ

: પ્રકાશક :

ઉદય તિથિ પ્રકાશન

એમ. જે શાહ

અમદાવાદ

SILVER STARS CORPORATION

1/160, MULJINIWAS C. P. TANK ROAD,
1st FLOOR, OPP. MADHAVBAUG TEMPLE,
MUMBAI - 400 004. TEL. 2386 3264

પ્રકાશક :

ઉદયતિથિ પ્રકાશન

એમ. જે. શાહ

અમદાવાદ.

મૂલ્ય : રૂ. ૩૦-૦૦

પ્રથમાવૃત્તિ : વિ. સં. ૨૦૭૬

ચૈત્ર માસ

નકલ : ૧૫૦૦

પ્રકાશન : સન્માર્ગ પ્રકાશન

❖ ❖ ❖ ❖ : પ્રાપ્તિસ્થાન : ❖ ❖ ❖ ❖

❖ અમદાવાદ

ઉદયતિથિ પ્રકાશન

૨૦૫, રમ્ય એપાર્ટમેન્ટ,
૪૭, પ્રીતમનગર સોસાયટી,
એલીસબ્રીજ, અમદાવાદ-૬.
ફોન : ૦૭૯-૨૬૫૭૯૧૧૩
મો. ૯૪૨૬૩૫૭૩૧૩

❖ મુંબઈ

નીરજભાઈ એસ. જૈન
૧૪૨/૧૪, આશાલય,
જૈન સોસાયટી,
સાયન વેસ્ટ, મુંબઈ.
મો. ૯૩૨૩૧૩૯૫૭૭

❖ સુરત

નવીનભાઈ ટી. શાહ
૨૦૫/૬, આનંદ, બીજે માળે,
જદાબડી, મહીધરપુરા,
સુરત.
ફોન : ૦૨૬૧-૨૪૨૧૨૦૬
મો. ૯૮૨૪૧૦૧૧૮૦

સેવંતીલાલ વી. જૈન
સર્વોદયનગર,
ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર, પાંજરાપોળ,
ભૂલેશ્વર, મુંબઈ-૪૦૦૦૦૪
મો. ૯૮૨૦૧૭૪૦૮૧

રાજસ્થાન ઉપકરણ ભંડાર

૧૩૬૨, પીપળાપોળ, આસ્ટોડીયા રંગાટી બજાર,
અમદાવાદ-૧.

ફોન : ૦૭૯-૨૨૧૪

NOTAROPROO 29AT2
CORPORATION
ROAD 9 C 2ANVALLUM
31MET 24ANVALLUM 31MET 24ANVALLUM
31MET 24ANVALLUM 31MET 24ANVALLUM

પ્રથમ તીર્થપતિ યુગાદિનાથ પ્રભુ શ્રી ઋષભદેવના
પ્રથમ ગણધર શ્રી પુંડરીકસ્વામીજીના શ્રીમુખે વર્ણવાયેલ
કલ્યાણકારિણી, મોક્ષફલ પ્રદાયિની
શ્રી ચૈત્રી પૂનમની આરાધનાર્થે પ્રકાશિત થતી

ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન

પુસ્તિકા-પ્રકાશન-સૌજન્ય

રાજ. બીજાપુર રાતા મહાવીરજી તીર્થ નિવાસી
અમારા સંસ્કાર દાતા

શ્રી શાંતિલાલજી કુલચંદજી જૈનના
આત્મશ્રેયોર્થે તથા

શ્રી સુશીલાબેન શાંતિલાલજી જૈનને
ચાલી રહેલ વર્ધમાન તપની ૯૦મી ઓળીની આરાધના
તેમજ જીવનમાં કરેલ અનેકવિધ તપાનુષ્ઠાનો તથા
આરાધનાની અનુમોદનાર્થે

શા. બાબુલાલજી કુલચંદજી જૈન

શા. રતનલાલજી કુલચંદજી જૈન

નિરજ, નીતિન,

સમસ્ત જૈન પરિવાર, સાયન - મુંબઈ

આપની તીર્થભક્તિ - શ્રુતભક્તિની

અમો ભૂરિ ભૂરિ અનુમોદના કરીએ છીએ.

ઉદય તિથિ પ્રકાશન

અમદાવાદ

પ્રકાશનનું નિમિત્ત

અને

નિમિત્તનું પ્રકાશન

અધ્યાત્મ ધ્યાન યોગ પ્રાપ્તિના પંદર ઉપાયોમાં સૌથી પહેલા ઉપાયમાં 'કલ્યાણમિત્રનો સંગ' કરવાની વાત પૂ. મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજાએ બતાવી છે. કલ્ય એટલે સુખ, આણ એટલે આણનાર-મેળવી આપનાર. સુખ મેળવી આપનાર મિત્ર કલ્યાણ મિત્ર કહેવાય. અહીં થોડી સ્પષ્ટતા જરૂરી છે.

દુનિયાના સુખો મેળવી આપનાર કલ્યાણ મિત્રો હજુ ઘણા મળી શકે છે. પણ મોક્ષસુખ; વસ્તુ, વ્યક્તિ કે વાતાવરણ વિનાનું સુખ તો કોક વિરલ આત્મા જ મેળવી આપે છે. માટે એવા લોકોત્તર કલ્યાણ મિત્ર મળવા અતિ દુર્લભ છે. અનંત પુણ્ય ભેગું થાય ત્યારે એવો કલ્યાણ મિત્ર મળે.

જૈન શાસ્ત્ર કહે છે કે, મા-બાપ પણ કલ્યાણ મિત્ર બની શકે, ભાઈ-બહેન, પતિ કે પત્ની, પુત્ર-પુત્રી પણ કલ્યાણ મિત્ર બની શકે અને ધર્મગુરુ પણ કલ્યાણ મિત્ર બની શકે.

છેક પહેલા પગથિયે ઊભેલાને હાથ પકડીને છેલ્લી મંજીલે પહોંચાડવાનું કલ્યાણ-કાર્ય કલ્યાણ મિત્ર કરે છે.

મારા જીવનમાં માતા-પિતા અને પત્નીરૂપે કલ્યાણમિત્રો મળ્યા છે. તદ્ ઉપરાંત પૂજ્ય ગુરુદેવો: વર્ધમાન તપોનિધિ પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી.વિજય ગુણાયશસૂરીશ્વરજી મહારાજા, પ્રવચન-પ્રભાવક

પૂ.આ.શ્રી. વિજય કીર્તિયશસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પૂજ્ય ગણિવર્ય શ્રી નિર્મલદર્શન-વિજયજી મહારાજ આદિ ગુરુ ભગવંતોએ પણ લોકોત્તર કલ્યાણ-મિત્ર બનીને મારા જીવનને ધર્મમાર્ગે વાળવાનો પ્રશસ્ત પ્રયત્ન કર્યો છે. તેઓશ્રીના એ મહોપકારથી આત્મ કલ્યાણકારી સાધનાને સમજવા-સદહવા અને સહેજ પણ સાકાર કરવાની ક્ષમતાને હું પામી શક્યો છું. પણ જેમને ક્યારેય ન ભૂલી શકું એવા એક કલ્યાણ મિત્રનો ભેટો થયો છે, જે લોહીની કોઈ સગાઈથી જોડાયેલા નથી, એ ધર્મની સગાઈથી જોડાયેલા છે. એ મહા-ઉપકારી સુશ્રાવક છે ‘હિમાંશુભાઈ પ્રવીણચંદ્ર રાજા-ઝવેરી’. એમણે જ કોઈ સુભગ પળે વિષય-કષાયમાં ચકચૂર પ્રમાદી એવા મને ઢંઢોળીને જગાડ્યો. તેને કારણે મારા જીવનની પાપપ્રવૃત્તિઓ ઉપર પ્રતિબંધ આવ્યો, તે સાથોસાથ ધર્મઆરાધનામાં વેગ પણ આવ્યો છે. નાનકડા લેખાતા ‘રાત્રિભોજન ત્યાગ’ માટે તૈયાર થયો એ મારી ધર્મપેઢીની શરૂઆત બની ગઈ. આજે જે કાંઈ દેવ, ગુરુ, સાધર્મીની સેવાનો લાભ મેળવી શક્યો છું. તેના પાયામાં ગુરુવર્યો તથા આ કલ્યાણમિત્ર કારણ છે.

તે કલ્યાણમિત્રોની ઉપકાર-સ્મૃતિને કાયમી બનાવી વારંવાર તેના સ્મરણથી ધર્મ-માર્ગમાં આગળ વધવાની ઈચ્છાથી અને તેમની સાથે કરેલ ગત વર્ષની ચૈત્રી પૂનમની યાત્રાની સ્મૃતિ નિમિત્તે ‘ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદન’ની આ નાનકડી પુસ્તિકાનું પ્રકાશન કરી ખુશી અનુભવું છું.

મારા પરમોપકારી પૂ. પિતાજી શ્રી શાંતિલાલ કુલચંદ્રજી અને પૂ. માતૃશ્રી સુશીલાબેન શાંતિલાલજીના ઉપકારો તો અમાપ છે. પૂ.

પિતાશ્રીના સુકૃતોની અનુમોદના તેમજ પૂ. માતૃશ્રીને ચાલી રહેલ વર્ધમાન તપની ૮૦મી ઓળીની નિર્વિઘ્ન આરાધનાની સાથોસાથ તેમના જીવનની અઢળક આરાધનાઓની પણ આ પ્રસંગે અનુમોદના કરવાની તક ઝડપી લઉં છું.

મારા પરમોપકારી તપાગચ્છાધિરાજ પૂ.આ.શ્રી વિજય રામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય-પ્રશિષ્યાલંકાર વર્ધમાન તપોનિધિ પૂ.આ.શ્રી.વિજય ગુણાયશસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પ્રવચન પ્રભાવક પૂ.આ.શ્રી.વિજય કીર્તિયશસૂરીશ્વરજી મહારાજના સાનિધ્યમાં રહી સંયમી જીવન જીવતા સૂરિરામચંદ્રના શિષ્યરત્ન વર્ધમાન તપોનિધિ પૂ.મુનિપ્રવર શ્રી જત્દર્શનવિજયજી ગણિવર્યના શિષ્યરત્ન વૈયાવચ્ચાદિ નિષ્ણાત પૂ. મુનિપ્રવર શ્રી નિર્મળદર્શન-વિજયજી ગણિવર્યે ખૂબ જ અલ્પ સમયમાં આ પુસ્તિકાનું સાંગોપાંગ સંપાદન કાર્ય કરી આપી મારા પર કરેલા ઉપકારોમાં એકની વૃદ્ધિ કરી છે. અમ પરિવાર સદૈવ તેઓશ્રીના ય ઋણી રહેશે.

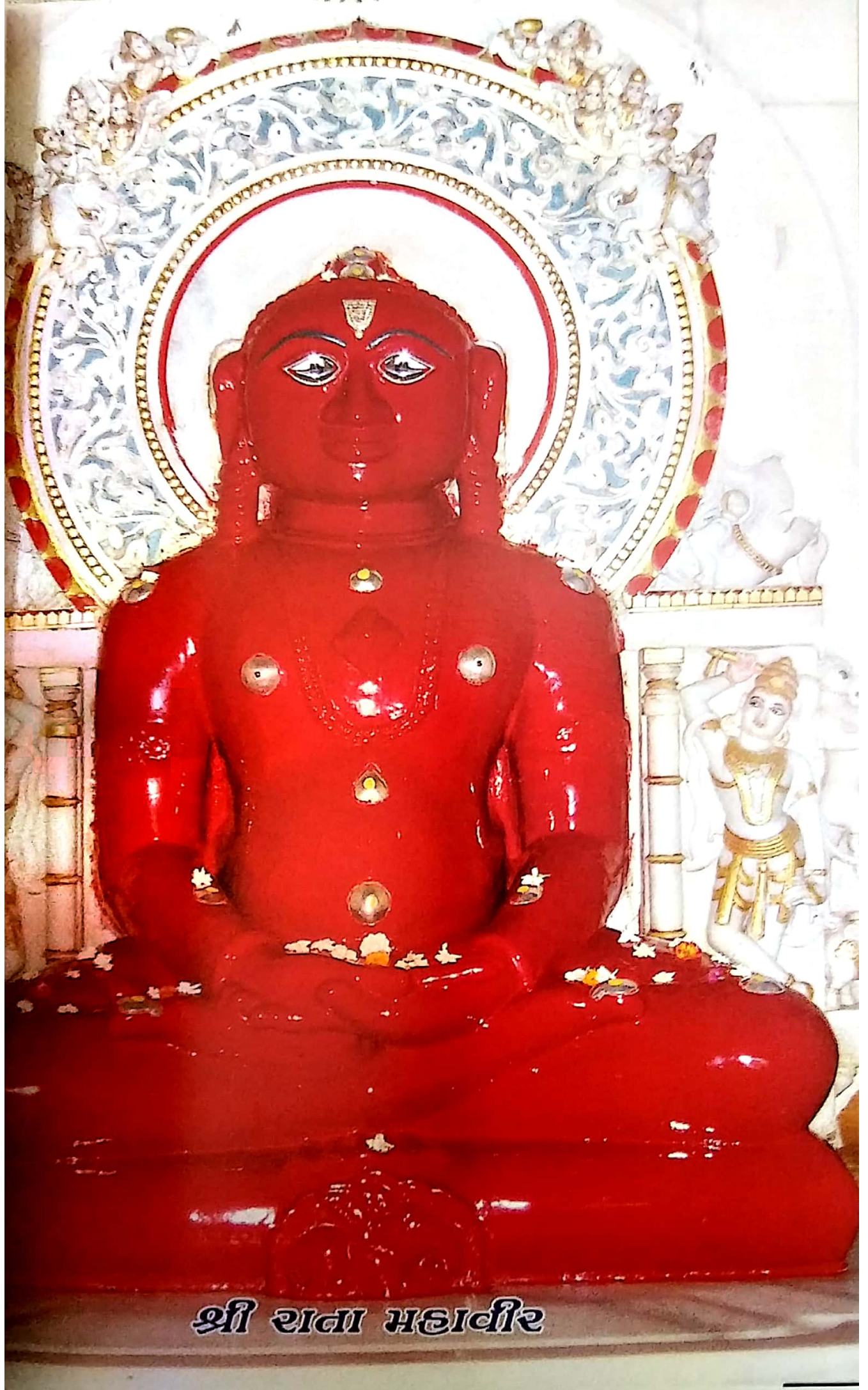
તેમજ અવારનવાર પ.પૂ.પં. શ્રી અરુણવિજયજી ગણિવર અને પૂ.સા.શ્રી ભવ્યકલ્પાશ્રીજી મ. તથા પૂ.સા. શ્રી મહાનંદાશ્રીજી મ.નું પણ આલંબન પ્રાપ્ત થતું રહ્યું છે. તેઓને પણ કેમ ભુલાય ! ઉદયતિથિ પ્રકાશન દ્વારા થતી આ પુસ્તિકાના પ્રકાશનનો લાભ અમારા પરિવારને પ્રાપ્ત થયો તે બદલ અમારો પરિવાર ધન્યતા અનુભવે છે.

પ્રાંતે સૌ કોઈ આ પ્રકાશનનો સદુપયોગ કરી મહિમાવંતી ચૈત્રી પૂર્ણિમાની વિધિવત્ આરાધના કરી શ્રી પુંડરીકસ્વામીજી અને ગિરિરાજના આલંબને સિદ્ધિ સુખના સ્વામી બને એ જ શુભભાવના.

- જૈન પરિવાર

सिद्धायस शिभरे दीचो रे, आदीश्वर असमेसो रे

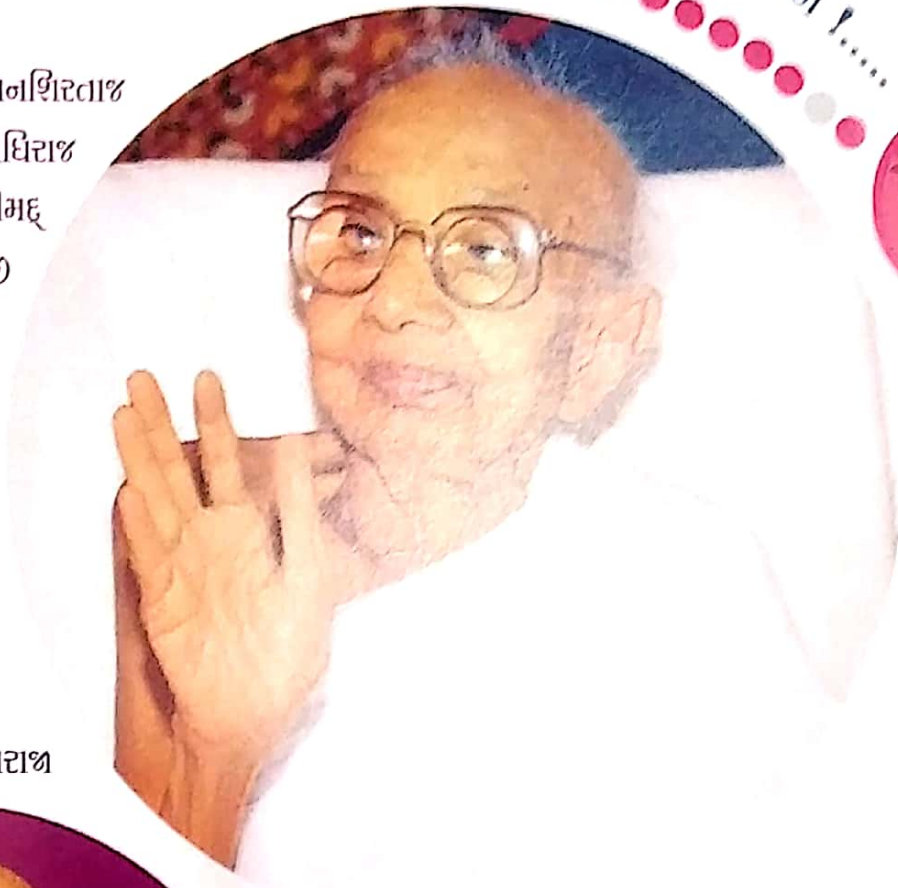

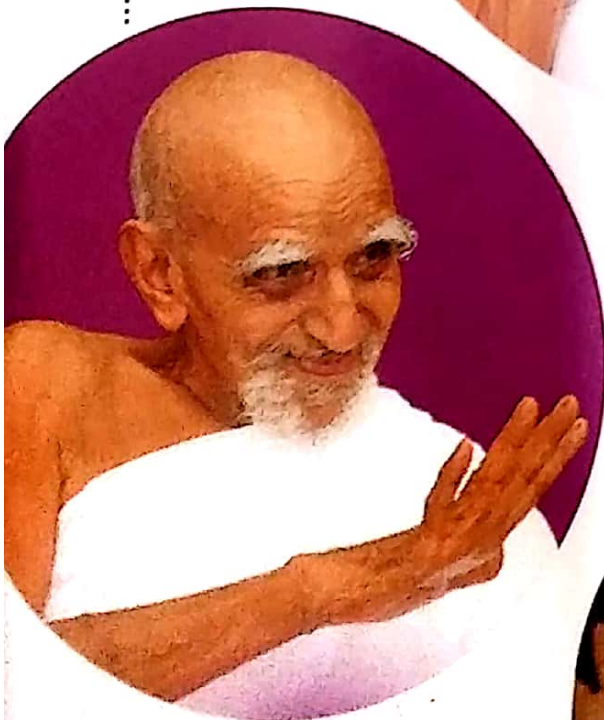
.....તપાગચ્છના અધિપતિ સૂરિ રામચંદ્રને વંદન !.....

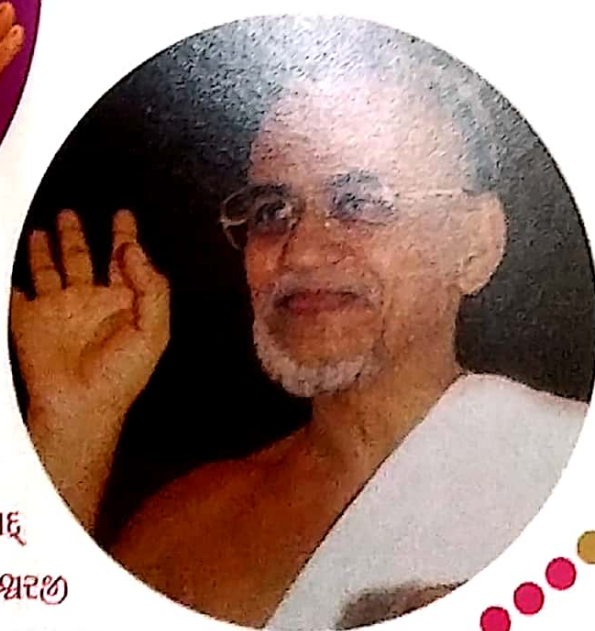
જૈન શાસનશિરતાજ
તપાગચ્છાધિરાજ
પૂ.આ.ભ.શ્રીમદ્
વિજય રામચંદ્રસૂરીશ્વરજી
મહારાજ.....

મઅન તપોનિધિ
સ્પૃહમૂર્તિ પૂ.આ.શ્રીમદ્
જય ગુણવશસૂરીશ્વરજી મહારાજ
...

આશિષ ભાવુ ગુરુરાજ,
વિનયુ ભાવુ શ્રીશ્રીશ્રી,
ગુણકીર્તિ મૂર્તિ
ભવજાતિ સુખદાયક રાજ

પ્રવચન પ્રભાવક
પૂ.આ.ભગવંત શ્રીમદ્
વિજય કીર્તિયશસૂરીશ્વરજી
મહારાજ.....

ચૈત્રી પૂર્ણિમા કથા

ઈમની સુણીને ઈહાં આવીયા રે લાલ.....

અયોધ્યાના અધિપતિ રાજાઋષભના પુત્ર શ્રીભરતચક્રવર્તી પોતાના માતામહી મરુદેવામાતાને સાંત્વના આપતાં આપતાં એક હજાર વર્ષ વિતાવ્યા તે સમયે શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુ છન્નસ્થપણે વિહાર કરતા પુરિમતાલની નજીક શકટમુખ ઉદ્યાનમાં પધાર્યા. પ્રભુએ ક્ષપકશ્રેણીનું મંડાણ કર્યું. ઘાતીકર્મોનો ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાન અને કેવલદર્શન પ્રાપ્ત કર્યું. ઈન્દ્રાદિકદેવોએ મળી સમવસરણની રચના કરી.

યમક નામના ઉદ્યાન પાલકે પ્રભુને પ્રાપ્ત થયેલા કેવળજ્ઞાનની શ્રી ભરતરાજાને વધામણી અર્પી. તે સાંભળી તેઓની રોમરાજી વિકસિત થઈ. તેટલામાં જ આયુધશાળાના રક્ષક શમકે આવી વધાઈ આપી કે, 'હે મહારાજા ! આયુધશાળામાં તેજથી દેદીપ્યમાન ચક્રરત્ન ઉત્પન્ન થયું છે.' એકી સાથે બે વધામણી સાંભળી શું કરવું તેનો મનોમન વિમર્શ કર્યો. પરમ વિવેકી એવા તેઓએ વિચાર્યું કે, 'પ્રભુને ઉત્પન્ન થયેલ કેવળજ્ઞાનનો ઉત્સવ તો ભવોભવના કર્મોના ભેદનનું શ્રેષ્ઠ કારણ છે અને આભવ પરભવ સર્વ અર્થ સાધક છે. જ્યારે ચક્રરત્નનો ઉત્સવ તો કેવળ કર્મબંધનનું કારણ છે અને માત્ર આ ભવના જ અર્થને સાધનારું છે.' એમ નિશ્ચય કરી માતા મરુદેવાને હસ્તિરત્ન પર બેસાડી પ્રભુને વંદન કરવા અને કેવળજ્ઞાનનો ઉત્સવ કરવા અંતઃપુર સાથે પ્રયાણ કર્યું.

માર્ગમાં દૂરદૂરથી દેવો દ્વારા થતી દુંદુભી વગેરે નાદ સાંભળી ભરત મહારાજાએ મરુદેવા માતાને કહ્યું, 'જુઓ તો ખરા, આ તમારા પુત્રની ઋદ્ધિ !' ત્યારે દેવતાઈ નાદ અને પ્રભુના શબ્દો સાંભળી હર્ષના આંસુઓ દ્વારા આંખોના દ્વાર નિર્બંધ બની ગયા. સમવસરણ તથા પ્રભુનાં દર્શન થતાં જ આનંદમાં તન્મય થયેલા મરુદેવામાતાએ હાથીની અંબાડીમાં બેઠાં બેઠાં જ ક્ષપકશ્રેણીમાંડી ઘાતી કર્મોનો ક્ષય કરવા દ્વારા કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. તે સાથે જ અઘાતી કર્મોનો પણ ક્ષય થયો અને પ્રભુની પૂર્વે જ મોક્ષલક્ષ્મીને પ્રાપ્ત કરી. અવસર્પિણીકાળના આ પ્રથમ સિદ્ધ છે એમ જાણી ઈન્દ્રાદિ-દેવોએ માતા મરુદેવાના પુણ્ય પવિત્ર દેહની પૂજા અર્ચના કરી, તેને ક્ષીર સમુદ્રમાં પધરાવ્યું.

હર્ષ અને શોકથી યુક્ત લાગણીવાળા શ્રી ભરત મહારાજાએ સમવસરણમાં પ્રભુની દેશના શ્રવણ કરવા પ્રવેશ કર્યો. વંદનાદિ વિધિ કરી. પ્રભુની અમૃતઝરતી દેશનાનું શ્રવણ કર્યું. દેશનાને અંતે શ્રી ભરત મહારાજાના કરોડો પુત્રો પૈકી ઋષભસેને (પુંડરીકે) બીજા પાંચસો ભાઈઓ તથા સાતસો બંધુ પુત્રો સાથે સંયમનો સ્વીકાર કર્યો. ષટ્રબંડાધિપતિ શ્રી ભરત મહારાજાએ સમ્યક્ત્વપૂર્વક વ્રતો ગ્રહણ કર્યા. પ્રભુએ તીર્થની અને ગણધરની સ્થાપના કરી.

અપ્રતિબદ્ધ વિહારી શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુ સાથે ગ્રામાનુગ્રામ વિચરતા શ્રી પુંડરીકસ્વામીજી ગણધરે પણ અનેકાનેક જીવોને સર્વવિરતિ દેશવિરતિ આદિ પ્રદાન કરતા અનેક પૂર્વ વર્ષ આયુષ્ય પસાર કર્યું.

એકવાર દેશના આપતા પ્રભુને પ્રથમ ગણધર શ્રી પુંડરીક-સ્વામીજીએ બે હાથ જોડી નતમસ્તકે પ્રશ્ન કર્યો કે, 'હે સ્વામિન્ ! સંસારમાં રજળતા એવા મારું મુક્તિગમન ક્યારે થશે ?'

ત્રિકાલાબાધિત કેવળજ્ઞાનસ્વામી શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુએ અમૃતઝરતી વાણીવડે જણાવ્યું કે, 'આયુષ્મન્ ! આજ ભરતક્ષેત્રમાં આવેલા સુરાષ્ટ્ર દેશમાં તુંગનામે પર્વત શોભી રહ્યો છે. તે પર્વત ઉપર ધ્યાનધારામાં રહેલા તમોને કેવળજ્ઞાન અને મુક્તિ પ્રાપ્ત થશે.' પ્રભુનું વચન સાંભળી આનંદિત હૃદયવાળા ગણધર શ્રી પુંડરીક-સ્વામીજીએ અનેક સાધુઓ સાથે મુક્તિની પ્રાપ્તિ માટે તુંગ પર્વત તરફ મંગળ પ્રયાણ આદર્યું.

ગ્રામાનુગ્રામ વિહાર કરી અનેકાનેક ભવ્ય જીવોને પ્રતિબોધ કરતા નદીમાં જેમ સાગર ભળે તેમ માર્ગમાં પરિચયમાં આવતા અનેક ભવ્ય જીવોને સંયમરત્નનું પ્રદાન કરતાં કરતાં અંતે આશ્ચર્યથી અંજાઈ જઈએ એટલી સંખ્યા ગણાય તેવા પાંચ કોડ મુનિવરોથી પરિવરેલા સુરાષ્ટ્ર (સૌરાષ્ટ્ર) દેશમાં પધાર્યા. દેશના પ્રદાનને અંતે કોઈ મહાદુઃખી સ્ત્રી પોતાની વિધવા પુત્રીને લઈને ત્યાં આવી તેણે પ્રશ્ન કર્યો. 'હે સ્વામિન્ ! આ મારી પુત્રીએ ગત જન્મમાં એવું શું પાપ કર્યું કે જેને કારણે લગ્ન સમયે હસ્તમેળાપમાં જ તેનો પતિ મરણને શરણ થયો.'

ત્યારે ચાર જ્ઞાનના સ્વામી શ્રી પુંડરીક ગણધરે જણાવ્યું કે, 'હે ભદ્રે ! અશુભ કર્મનું ફળ અશુભ જ પ્રાપ્ત થાય છે. જગતના સર્વ જીવો પોતાના પૂર્વકૃત શુભાશુભ કર્મોના ફળને પોતે જ પ્રાપ્ત કરે છે. તેમાં બીજા તો માત્ર નિમિત્તભૂત જ છે.'

તેણીએ પૂર્વ જન્મમાં પોતાની શોક્યની ઈર્ષ્યાને કારણે પતિની પાસે તેનો ત્યાગ કરાવ્યો હતો અને પતિને પોતાને વશ કર્યો હતો. પાછળથી તેણીના કપટની પતિને ખબર પડતાં પતિએ તેણીનો પણ ત્યાગ કર્યો. તે સમયે તેણી ખૂબ જ વ્યથિત બની, પોતાના આ દુષ્ટતનું પ્રાયશ્ચિત્ત કર્યા વિના જ તે મરણ પામી અને હવે તારી કુક્ષીએ પુત્રી પણો ઉત્પન્ન થઈ છે. પૂર્વના કરેલા તે કર્મને કારણે તેને વિષકન્યા તરીકે જન્મ મળ્યો છે. તેને આ જન્મમાં પતિનો સ્પર્શ તો ન મળ્યો. પણ પતિના મુખનું દર્શન પણ ન મળે તેવું તીવ્ર કર્મ ઉદયમાં આવ્યું છે.

ત્યાર બાદ તેણીની માતાએ પુનઃ કહ્યું, ‘હે સ્વામી ! તે આ દુઃખથી અત્યંત વ્યથિત છે. સતત મરવાના વિચારો અને વારંવાર મરવાના પ્રયત્નો કરી રહી છે. ત્યાંથી સમજાવી છોડાવીને હું તેને દીક્ષા અપાવવા અહીં લાવી છું. આપશ્રી કરુણા કરીને તેને આ દુઃખથી મુક્ત કરનારી દીક્ષાનું દાન કરો !

ગણધર શ્રી પુંડરીક સ્વામી ભગવંતે પોતાના વિશિષ્ટ જ્ઞાન દ્વારા જાણીને કહ્યું કે, ‘હે મુગ્ધે ! આ તારી પુત્રી સર્વજ્ઞ શાસનની દીક્ષા માટે અયોગ્ય છે. તેને દીક્ષા શી રીતે અપાય.’ તે સ્ત્રીએ કહ્યું, ‘હે સ્વામિ ! આપ તો જ્ઞાની છો ! તે આવ પાપકર્મથી મુક્ત થાય એવો એને અનુરૂપ ધર્મ બતાવી તેનો નિસ્તાર કરો !’ ત્યારે ગણધર ભગવંતે પ્રબલ કરુણા કરી. તેના અશુભ કર્મોનો નાશ થાય અને તે દ્વારા તે પરંપરાએ પણ મુક્તિને પ્રાપ્ત કરનાર બને તેવી ચૈત્રી પૂનમની આરાધના કરવાનો ઉપદેશ આપ્યો.’ તે જ ક્ષણે તે કન્યાએ

સ્વામીને તેની વિધિની પૃચ્છા કરી અને સ્વામીએ તેનું નિરૂપણ કર્યું.
આ રીતે ચૈત્રી પૂનમની આરાધનાનું વિધાન પ્રગટ થયું.

ચૈત્રી પૂનમના દિવસથી ઉપવાસ કરીને આ તપનો પ્રારંભ કરવો,
ત્યાર બાદ પ્રતિમાસના સુદ પક્ષની પૂર્ણિમાના - દિને શુદ્ધ ભાવપૂર્વક
ઉપવાસનું પચ્ચક્ષણ કરવું. પ્રભુ પ્રતિમાની વિધિવત્ પૂજના-
અર્ચના કરવી, સ્નાત્ર મહોત્સવ, સર્વ જિનમંદિરોની ચૈત્ય પરિપાટી
જીવદયા-અનુકંપાનાં કાર્યો કરવાં, શીયલવ્રતનું પાલન, મોતી અથવા
અખંડ અક્ષત દ્વારા વિમલગિરિની સ્થાપના કરી તેની પૂજા કરવી,
સિંહાસનમાં પ્રભુના પધરામણા કરી પાંચ દેવવંદન કરવાં, સ્તવન
કહેવું, દશ, વીશ, ત્રીશ, ચાલીશ, પચાસ એ ક્રમે ખમાસમણાં
આપવાં, એટલા જ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. બે સમય
પ્રતિક્રમણ વગેરે વિધિ કરવી. પારણાના દિને ગુરુ ભગવંતને
વહોરાવવા દ્વારા સુપાત્ર દાનનો લાભ પ્રાપ્ત કરવો.

આ રીતે ૧૫ વર્ષ સુધી નિરંતર આ આરાધના કરવાથી અક્ષય
સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્યાં સુધી મુક્તિની પ્રાપ્તિ ન થાય સુધી
અનેકાનેક ઉચ્ચકોટિના ભૌતિક સુખો પ્રાપ્ત થાય. તે જ રીતે અનેક
માનસિક શારીરિક દુઃખોનો પણ નાશ થાય છે.

આ પ્રમાણે શ્રી ગણધર ભગવંતની વાણી દ્વારા ચૈત્રી પૂનમનું
માહાત્મ્ય સાંભળી હર્ષાન્વિત બનેલી તેણીએ કહ્યું કે, 'હું આ તપને
અવશ્ય આરાધીશ' એ પ્રમાણે એ તપનો સ્વીકાર કરી આરાધન કર્યું.
અંતે અનશનનો સ્વીકાર કરી આયુષ્ય પૂર્ણ થયે સૌધર્મ દેવલોકમાં
દેવપણે ઉત્પન્ન થઈ ત્યાં દેવતાઈ ભોગોને ભોગવી ચવીને મહાવિદેહ

ક્ષેત્રની બત્રીશ વિજયો પૈકી સુકચ્છ વિજયના વસંતપુર નગરમાં તારાચંદ્ર શ્રેષ્ઠિની ભાર્યાની કુક્ષીએ પુત્ર પાશે ઉત્પન્ન થઈ. તેનું નામ પૂર્ણચંદ્ર પાડવામાં આવ્યું. યૌવનવયમાં તે પંદર કરોડ સોનૈયા તથા પંદર કન્યાઓનો સ્વામી બન્યો. તેઓ દ્વારા તેને ઉત્તમ અને સંસ્કારી પંદર પુત્રોની પ્રાપ્તિ થઈ, તેમજ ઘણા સુખો ભોગવ્યા. તે ભવમાં તેણે ચૈત્રી પૂનમની વિશિષ્ટતમ આરાધના કરી. અંતે ચારિત્ર મોહનીય કર્મનો ક્ષયોપશમ થતાં પૂજ્ય જયસમુદ્ર ગુરુદેવની પાસે સંયમનો સ્વીકાર કરી સુંદર આરાધના દ્વારા મુક્તિને પ્રાપ્ત કરનાર બન્યો. આ પ્રમાણે અનેક જીવો ચૈત્રી પૂર્ણિમાની આરાધના કરવા દ્વારા મોક્ષને પામ્યા છે અને પામશે.

જે પુણ્યવાનો ચૈત્રી પૂર્ણિમાને દિને ઉપવાસનો તપ કરી ભાવપૂર્વક કવડયક્ષ તેમજ ગોમુખ ચક્રેશ્વરી દેવીથી અધિષ્ઠિત શ્રી સિદ્ધગિરિ-રાજની યાત્રા કરે છે તે નરક-તિર્યચગતિનો વિચ્છેદ કરે છે, અને સર્વદા ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખ સંપદા પામે છે. શુભભાવથી આ આરાધના કરવાથી મોક્ષ સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે.

શ્રી નંદીશ્વર દ્વીપની યાત્રા પૂજા કરવા દ્વારા જે પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે તેથી અનેકગણું પુણ્ય શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજની યાત્રા પૂજા કરવા દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે.

શ્રી પુંડરીક ગણધર ભગવંત આ પ્રમાણે ઉપદેશ આપી શ્રી તુરંગગિરિ પર્વત સમીપ આવ્યા. ગિરિવરને જોતા જ સઘળીય રોમરાજી વિકસિત બની ગઈ, બે હાથ ભેગા કરી, ત્રણ આવર્ત કરી, પંચાગ પ્રણિપાત દ્વારા નમસ્કાર કર્યો. પાંચ કોડ મુનિવરોથી પરિવરેલા શ્રી પુંડરીકસ્વામી ગણધર ભગવંતે ગિરિ આરોહણ કર્યું.

આંખ સામે પ્રભુનાં વચનો તરવરે છે કે, 'આ ગિરિ ઉપર તમને મુક્તિની પ્રાપ્તિ થશે.' બસ ! આજ શુભ ભાવધારા મનમાં વહી રહી છે, ઉપર પહોંચી યોગ્ય નિર્જીવ ભૂમિ ઉપર બેસી મુનિવરો સાથે મૌનપૂર્વક ધ્યાન ધારામાં અડઢ થયા. શુદ્ધ ચારિત્રનું પાલન કરી એક વર્ષ પર્યંત સાધના કરી આયુષ્ય બળ ક્ષીણ થતાં અંતે (ફા.વ. ૧ના) એક માસિક પાદોપગમન અનશન તપનો સ્વીકાર કરી શુક્લ ધ્યાનમાં અડઢ થયેલા તેઓશ્રી શોભવા લાગ્યા. ત્રીસ દિવસને અંતે ચૈત્રી પૂનમના દિવસે ક્ષપકશ્રેણના મંડાણ કર્યા. ઘાતી-અઘાતી આઠે ય કર્મોનો ક્ષય કરી. કેવળજ્ઞાન પામી મુક્તિને વર્યા. તે જ દિવસે, દેવતાઓએ કરેલા કેવળજ્ઞાનનો મહિમા નિહાળી જ્ઞાનરૂપી રત્ન-વાળા એ પાંચ કરોડ મુનિવરોને પણ કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું અને મુક્તિને વર્યા.

તે કાળે તે સમયે દેવો અને દેવેન્દ્રોએ તે સમસ્ત મુનિવરોના સંયમપૂત દેહની વિધિપૂર્વક પૂજના અર્ચના કરી મોક્ષગમનનો મહોત્સવ કર્યા અને ત્યારથી જ શ્રી પુંડરીકસ્વામીજીના શુભ નામે તે શ્રી તુરગિરિનું પુંડરીક ગિરિ એ પ્રમાણે નામ ઘોષિત કર્યું.

શ્રી પુંડરીકસ્વામીજીની કલ્યાણ સાધનાને સાંભળી રોમાંચિત બનેલા ષટ્પ્રમંડાધિપતિ શ્રી ભરત મહારાજાએ સેંકડો કોડાકોડી સુવર્ણનો વ્યય કરીને શ્રી પુંડરીકગિરિરાજ ઉપર સુવર્ણમય વિશાળકાય જિનાલય નિર્માણ કરાવ્યું અને તેમાં ઉત્સવપૂર્વક રત્નમય શ્રી પુંડરીકસ્વામી યુક્ત શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુનું બીમ્બ ભરાવી પ્રતિષ્ઠિત કરાવ્યું. તેમજ અન્ય પણ બાવીશ અરિહંતોના બાવીશ જિનમંદિરોનાં નિર્માણ અનેક કોટી દ્રવ્યના વ્યય દ્વારા કરાવ્યાં.

આ રીતે યુગાદિનાથ પ્રથમ તીર્થપતિ શ્રી આદિનાથ પ્રભુના ચોર્યાસી પૈકી પ્રથમ ગણધર પાંચ કરોડ મુનિવરોથી પરિવરેલા શ્રી પુંડરીકસ્વામીજીના ચૈત્રી પૂર્ણિમાને દિને નિર્વાણ પદની પ્રાપ્તિથી પ્રસિદ્ધિને પામેલ શ્રી પુંડરીક ગિરિવર ઉપર અનંત આત્માઓ સિદ્ધિને પામશે.

સૌ કોઈ આ ચૈત્રી પૂર્ણિમાની આરાધના દ્વારા કર્મનો ક્ષય કરી પરમાત્મપદને પ્રાપ્ત કરનારા બને એ જ અભિલાષા.

જલ તાળોટી

નવ નવ નામો ગિરિ ગુફા ગાયકે... ગિરિધર હરિદાસ વિરલા પાલ

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ રચિત શ્રી ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદન

વિધિ

પ્રથમ ચાર પ્રભુજી નાણ અથવા સિંહાસનમાં પધરાવવા, તેમાં પ્રથમ દશ તિલક કરવા, ફૂલના હાર દશ, ધૂપ દશ વાર કરવો, દશ દીવેટનો દીવો કરવો, દશ વાર ઘંટ વગાડવો, દશ વાર ચામર વીંઝવા, જેટલી જાતિનાં ફૂલ મળે તે સર્વ જાતિના પ્રત્યેક દશ દશ મૂકવાં, દશ સાથિયા કરવા, સોપારી વગેરે ફળો સર્વ દશ દશ મૂકવાં, નૈવેદ્યમાં સાકરિયા તથા એલચીપાક, શિંગોડા, નિમજાં, ખારેક, દ્રાક્ષ, બદામાદિ જે જાતિના મળે તે સર્વ જાતિના પ્રત્યેક દશ દશ મૂકવાં. અનાજ-ગહું અથવા ચોખા પંદરસો ગ્રામ (દોઢ કીલો) લીલાં નાળિયેર ચાર મૂકવા. ઇત્યાદિ વિધિ કરીને દેવવંદન કરવા. ચાર દીપક જ્ઞાનસમાં મૂકવા. કુલ પાંચ દેવવંદન છે. દરેક દેવવંદન કરતાં પૂર્વે તે તે વિધિ કરવી.

પ્રથમ દેવવંદન કરતાં પૂર્વે તિલક વગેરે તમામ દશ દશ કરી દેવવંદનનો પ્રારંભ કરવો એ જ રીતે જ્યારે બીજા દેવવંદનનો પ્રારંભ કરો ત્યારે તમામ વિધિ દશને બદલે વીશ વીશ કરી પ્રારંભ કરવો એ પ્રમાણે ક્રમશઃ કરવું.

દેવવંદન વિધિ - સ્થાનાચાર્ય સન્મુખ અથવા નવકાર પંચિદિય વડે પુસ્તકની સ્થાપના સ્થાપીને પ્રથમ ઇરિયાવહીં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્યં કહી એક લોગસ્સ ચંદેસુનિમ્મલયરા સુધી ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી પ્રગટ લોગસ્સ કંહી ખમાસમણ આપી ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છં, કહી યોગમુદ્રાએ બેસી ચૈત્યવંદન કરવું.

॥ દેવવંદનનો પ્રથમ જોડો ॥

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

આદીશ્વર અરિહંત દેવ, અવિનાશી અમલ;
અક્ષય અરૂપી ને અનુપ, અતિશય ગુણ વિમલ ॥૧॥
મંગલ કમલા કેલી વાસ, વાસવ નિત્ય પૂજીત;
તુજ સેવા સહકાર સાર, કરતાં કલ કુંજિત ॥૨॥
યોજીત યુગ આદિજિણે એ, સકલ કળા વિજ્ઞાન;
શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુણ તણે, અનુપમ નિધિ ભગવાન ॥૩॥

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણં અને જયવીયરાય અર્ધા-આભવમખંડા
સુધી કહી ખમાં આપી બીજું ચૈત્યવંદન કરવું.

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

વંશ ઈક્ષ્વાગ સોહાવતો, સોવન વન કાય;
નાભિ રાય કુલ મંડણો, મરૂદેવી માય ॥૧॥
ભરતાદિક શત પુત્રનો, જે જનક સોહાય;
નારી સુનંદા સુમંગલા, તસ કંત કહાય ॥૨॥
બ્રાહ્મી સુંદરી જેહની, તનયા બહુ ગુણખાણ;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ તેહના, સંભારો સુવિહાણ ॥૩॥

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણં અરિહંત ચેઈયાણં અન્નત્યં કહી એક
નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ નમોહર્હત્ત્વં કહી પહેલી થોય

કહેવી. પછી લોગસ્સં સવ્વલોએં અન્નત્થં કહી એક નવકારનો
કાઉસ્સગ્ગ કરવો પ્રગટ બીજી થોય કહેવી. પછી પુક્ખરવરં
સુઅસ્સભગવઓં અન્નત્થં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી
પ્રગટ ત્રીજી થોય કહેવી. પછી સિદ્ધાણં વેયાવચ્ચગરાણં અન્નત્થં
કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ નમોડર્હત્તં કહી ચોથી
થોય કહેવી.

॥ પ્રથમ થોય જોડો ॥

(રાગ : જય જય ભવિ હિતકર)

શ્રી શત્રુંજય મંડણ, રિસહ જિણેસર દેવ,
સુર-નર વિદ્યાધર, સારે જેહની સેવ;
સિદ્ધાયલ શિખરે, સોહાકર શૃંગાર;
શ્રી નાભિ-નરેસર, મરૂદેવીનો મહાર ॥૧॥

એ તીરથ જાણી, જિન ત્રેવીસ ઉદાર;
એક નેમ વિના સવિ, સમવસર્યા સુખકાર;
ગિરિકંડણો આવી, પહોંચતા ગઢ ગિરનાર;
ચૈત્રી પુનમ દિને, તે વંદૂ જયકાર ॥૨॥

જ્ઞાતાધર્મ કથાંગે, અંતગડ સૂત્ર મોઝાર;
સિદ્ધાયલ સિદ્ધ્યા, બોલ્યા બહુ અણગાર;
તે માટે એ ગિરિ, સવિ તીરથ શિરદાર;
જિણ ભેટે થાવે, સુખ સંપત્તિ વિસ્તાર ॥૩॥

ગોમુખ ચક્રેસરી, શાસનની રખવાલી;
એ તીરથ કેરી, સાન્નિધ્ય કરે સંભાળી;
ગિરુએ જસ મહિમા, સંપ્રતિ કાલે જાસ;
શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ, નામે લીલ વિલાસ ॥૪॥

(પછી નમુત્યુણં અરિહંત ચેઈં અન્નત્યં કહી પૂર્વની જેમ
નીચેની ચાર થોય કહેવી.)

॥ દ્વિતીય થોય જોડો ॥

(રાગ : મનોહર મૂરતિ મહાવીર તણી)

ત્રેસઠ લખ પૂરવ રાજ્ય કરી, લીયે સંયમ અતિ આણંદ ધરી;
વરસ સહસે કેવલ લચ્છી વરી, એક લાખ પૂર્વે શિવરમણી વરી ॥૧॥

ચોવીશે પહિલા ઋષભ થયા, અનુક્રમે ત્રેવીશ જિણંદ ભયા;
ચૈત્રી પૂનમ દિન તેહ નમો, જિમ દુર્ગતિ દુઃખમાં દુર ગમો ॥૨॥

એકવીસ એકતાલીસ નામ કહ્યાં, આગમે ગુરુ વચણે તેહ લહ્યાં;
અતિશય મહિમા ઇમ જાણીએ, તે નિશદિન મનમાં આણીએ ॥૩॥

શત્રુંજયના સવિ વિઘ્ન હરે, ચક્રેસરી દેવી ભક્તિ કરે;
કહે જ્ઞાનવિમલસૂરીસરુ, જિનશાસન તે હોજો જયકરું ॥૪॥

પછી નમુત્યુણં કહી, જાવંતિં ખમાસમણ આપી, જાવંતો
નમોહર્હત્ત્વં કહી શ્રી સિદ્ધાયલજીનું સ્તવન કહેવું.

॥ શ્રી સિદ્ધાયલજીનું સ્તવન ॥

(રાગ : શ્રી સુપાર્શ્વ જિનરાજ)

સિદ્ધાયલ ગુણગેહ, ભવિ પ્રણામો ધરી નેહ;
આજ હો સોહે રે મન મોહે તીરથ રાજીયોજી ॥૧॥

આદીશ્વર અરિહંત, મુગતિ વધૂનો કંત;
આજ હો પૂરવ વાર નવાણું આવી સમોસર્યા જી ॥૨॥

સકલ સુરાસરુ રાજ, કિન્નર દેવ સમાજ;
આજ હો સેવા રે સારે કર જોડી કરી જી ॥૩॥

દરશનથી દુઃખ દૂર, સેવે સુખ ભરપૂર;
આજ હો એણે રે કલિકાલે કલ્પતરુ અછે જી ॥૪॥

પુંડરિકગિરિધ્યાન, લહીએ બહુ યશમાન;
આજ હો દીપે રે અધિકી તસ જ્ઞાન કલા ઘણી જી ॥૫॥

પછી જયવીયરાય અર્ધા-આભવમખંડા સુધી કહીને ખમાસમણ
આપી ત્રીજું ચૈત્યવંદન, કહેવું.

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

પ્રથમ નાથ પ્રગટ પ્રતાપ, જેહનો જગ રાજે;
પાપ તાપ સંતાપ વ્યાપ, જસ નામે ભાંજે ॥૧॥

પરમ તત્ત્વ પરમાત્મ રૂપ, પરમાનંદ દાઈ;
પરમ જ્યોતિ જસ જળહળે, પરમ પ્રભુતા પાઈ ॥૨॥

ચિદાનંદ સુખ સંપદા એ, વિલસે અક્ષય સનૂર;
ઋષભદેવને ચરણે નમે, શ્રી જ્ઞાનવિમલ ગુણસૂર ॥૩॥

પછી જંકિયિં નમુત્યુણં જયવીયરાય સંપૂર્ણ કહેવા. ત્યાર બાદ
સંતિકરં કહેવું.

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન ૫

॥ શ્રી સંતિકરં સ્તવનમ્ ॥

સંતિકરં સંતિજિણં, જગસરણં જયસિરીઈ દાયારં;
સમરામિ ભત્તપાલગ, નિવ્વાણી- ગરુડકયસેવં ॥૧॥
ઔં સનમો વિપ્પોસહિ-પત્તાણં સંતિસામિપાયાણં;
ઔં સ્વાહા મંતેણં, સવ્વાસિવદુરિઅહરણાણં ॥૨॥
ઔં સંતિ નમુક્કારો, ખેલોસહિમાઈ લલ્લિ પત્તાણં;
સૌં હીં નમો સવ્વોસહિ-પત્તાણં ચ દેઈ સિરિં ॥૩॥
વાણી તિહુઅણ સામિણિ, સિરિદેવી જક્ખરાય ગણિ પિડગ્ગા;
ગહદ્દિસિપાલ-સુરિંદા, સયાવિ રક્ખંતુ જિણભત્તે ॥૪॥
રક્ખંતુ મમ રોહિણી, પન્નત્તી વજ્જસિંખલા ય સયા;
વજ્જંકુસિ ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલી મહાકાલી ॥૫॥
ગોરી તહ ગંધારી, મહજાલા માણવી અ વઈરુટ્ટા;
અચ્છુત્તા માણસિઆ, મહામાણસિઆઓ દેવીઓ ॥૬॥
જક્ખા ગોમુહ મહજક્ખ, તિમુહ જક્ખેસ તુંબરુ કુસુમો;
માયંગ વિજય-અજિઆ, બંભો મણુઓ સુરકુમારો ॥૭॥
છમ્મુહ પયાલ કિત્તર, ગરુલો ગંધવ્વ તહ ય જક્ખિંદો;
કુબેર વરુણો ભિઉડી, ગોમેહો પાસ માયંગા ॥૮॥
દેવીઓ ચક્કેસરિ, અજિઆ દુરિઆરી કાલી મહાકાલી;
અચ્ચુઅ સંતા જાલા, સુતારયા-સોઅ સિરિવચ્છા ॥૯॥
ચંડા વિજયંકુસિ, પન્નઈત્તિ નિવ્વાણિ અચ્ચુઆ ધરણી;
વઈરુટ્ટા છુત્ત ગંધારી, અંબ પઉમાવઈ સિદ્ધા ॥૧૦॥

ઇઅ તિત્થ-રક્ષણરયા, અન્નેવિ સુરા સુરી ય ચઉહાવિ;
 વંતર-જોઈણિ-પમુહા, કુણંતુ રક્ષં સયા અમ્હં ॥૧૧॥
 એવં સુદિઠિ-સુરગણ; સહિઓ સંઘસ્સ સંતિ જિણચંદો;
 મજ્ઞવિ કરેઉ રક્ષં, મુણિસુંદરસૂરિ થુઅમહિમા ॥૧૨॥
 ઇઅ સંતિનાહસમ્મદિઠિ, રક્ષં સરઈ તિકાલં જો;
 સવ્વોવદ્ધવરહિઓ, સ લહઈ સુહ સંપયં પરમં ॥૧૩॥
 તવગચ્છગયણદિણયર; જુગવર સિરિસોમસુંદરગુરુણં;
 સુપસાયલદ્ધ ગણહર-વિજ્ઞાસિદ્ધી ભણઈ સીસો ॥૧૪॥

પછી દશ નવકાર ગણવા અને ત્યાર પછી ખમાસમણ પૂર્વક
 શ્રી શત્રુંજયનાં એકવીશ નામ લેવા. ઈચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં
 જાવણિજ્ઞાએ નિસીહિઆએ મત્થએણ વંદામિ - શ્રી શત્રુંજયાય નમઃ
 આ પ્રમાણે ૨૧ ખમા૦ આપવા.

૧. શ્રી શત્રુંજયાય નમઃ	૧૨. શ્રી દઢશક્તયે નમઃ
૨. શ્રી પુંડરિકાય નમઃ	૧૩. શ્રી મુક્તિનિલયાય નમઃ
૩. શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રાય નમઃ	૧૪. શ્રી પુષ્પદંતાય નમઃ
૪. શ્રી વિમલાચલાય નમઃ	૧૫. શ્રી મહાપદ્માય નમઃ
૫. શ્રી સુરગિરયે નમઃ	૧૬. શ્રી પૃથ્વીપીઠાય નમઃ
૬. શ્રી મહાગિરયે નમઃ	૧૭. શ્રી સુભદ્રાય નમઃ
૭. શ્રી પુણ્યરાશયે નમઃ	૧૮. શ્રી કૈલાસાય નમઃ
૮. શ્રી શ્રીપદાય નમઃ	૧૯. શ્રી પાતાલમૂલાય નમઃ
૯. શ્રી પર્વતેન્દ્રાય નમઃ	૨૦. શ્રી અકર્મકાય નમઃ
૧૦. શ્રી મહાતીર્થાય નમઃ	૨૧. શ્રી સર્વકામદાય નમઃ
૧૧. શ્રી શાશ્વત પર્વતાય નમઃ	

પછી ભંડારમાં દશવાર યથાશક્તિ નાણું મૂકી, પ્રદક્ષિણાપૂર્વક સાથેનો દુહો બોલી દસ ખમાસમણ આપવા. “સિદ્ધાયલ સમરું સદા” આ દુહો દરેક ખમા૦ સમયે બોલવો.

॥ દુહા ॥

શ્રી આદીશ્વર અજરઅમર, અવ્યાબાધ અહોનિશ;
પરમાત્મ પરમેશ્વર, પ્રણમું પરમ મુનીશ ।૧।

“સિદ્ધાયલ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર.”

જયજય જગપતિ જ્ઞાનભાણ, ભાસિત લોકાલોક,
શુદ્ધ સ્વરૂપ સમાધિમય, નમિત સુરાસુર થોક ।૨। સિ. ।

શ્રી સિદ્ધાયલ મંડણો, નાભિ નરેસર નંદ;
મિથ્યામતિમત ભંજણો, ભવિકુમુદાકર ચંદ ।૩। સિ. ।

પૂર્વ નવાણું જસ શિરે, સમવસર્યા જગનાથ;
તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે ભક્તે જોડી હાથ ।૪। સિ. ।

અનંત જીવ ઇણ ગિરિવરે, પામ્યા ભવનો પાર;
તે સિદ્ધાયલ પ્રણમીયે, લહીયે મંગળમાળ ।૫। સિ. ।

જસ શિર મુકુટમનોહર, મરુદેવીનો નંદ;
તે સિદ્ધાયલ પ્રણમીયે, ઋદ્ધિ સદા સુખ વૃંદ ।૬। સિ. ।

૮ શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ રચિત

મહિમા જેહનો દાખવા, સુરગુરુ પણ મતિમંદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પ્રગટે સહજાનંદ ।૭। સિ. ।
સત્તાધર્મ નિવારવા, કારણ જેહ પંડુર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, નાસે અઘ સવિ દૂર ।૮। સિ. ।
કર્મકાટ સવિ ટાળવા, જેહનું ધ્યાન હૂતાશ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પામીજે સુખવાસ ।૯। સિ. ।
પરમાનંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિરાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પાતિક દૂર પલાય ।૧૦। સિ. ।

જે પુણ્યવાનો ચૈત્રી પૂનમને દિને ઉપવાસ
કરી ભાવપૂર્ણ વિધિપૂર્વક શ્રી સિદ્ધિગિરિરાજની
યાત્રા કરે છે. તે નરક-તિર્યચગતિનો વિચ્છેદ
કરે છે અને જ્યાં સુધી મોક્ષ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં
સુધી સર્વદા ઋદ્ધિવૃદ્ધિ સુખ સંપદા પામે છે.

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન ૯

॥ દેવવંદનનો દ્વિતીય જોડો ॥

વિધિ- પૂર્વ પ્રમાણે જ જાણવી. વિશેષમાં સઘળી વસ્તુ અને સઘળી ક્રિયામાં દશને સ્થાને વીશ વીશ વસ્તુ સમજવી અને સંતિકરંને સ્થાનને નમિગિણ કહેવું, તેમજ દેવવંદનની વિધિ પ્રથમની જેમ જાણવી.

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

નાભિનરેસર વંશ મલય, ગિરિચંદન સોહે;
જસ પરિમલશું વાસિયો, ત્રિભુવન મન મોહે ॥૧॥

અપછર રંભા ઉર્વશી, જેહના અવદાત;
ગાયે અહોનિશ હર્ષશું, મરુદેવી માત ॥૨॥

નિરૂપાધિક જસ તેજશું એ, સમમય સુખનો ગેહ;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ઘણી, અખય અનંતી જેહ ॥૩॥

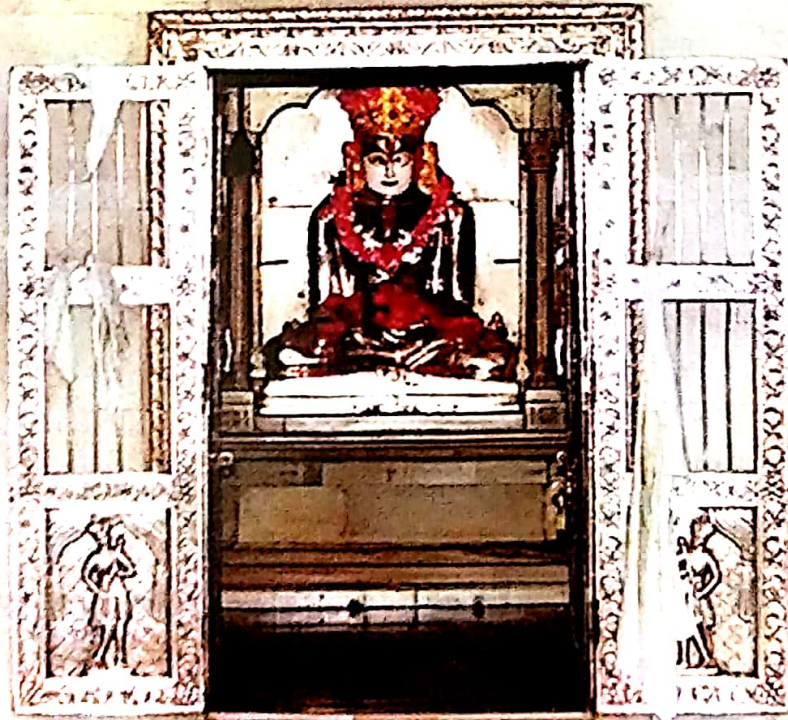
॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

જિમ ચૈત્રી પૂનમ તણો, અધિકો વિધુ દીપે;
ઝહ તારાદિક તણા, પરમ તેજને જીપે ॥૧॥

તિમ લોકિકના દેવ તે, તુમ આગે હીણા;
લોકોતર અતિશય ગુણો, રહે સુર નર લીણા ॥૨॥

નિવૃત્તિ નગરે જાયવા એ, એહિ જ અવિચલ સાથ;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે, ભવ ભવ એ મુજ નાથ ॥૩॥

पांच झरोडा साथे परमपद पावता पुंजरीकगिनि
श्री पुंजरीकस्वामी

॥ પ્રથમ થોય ॥

(રાગ : રઘુપતિ રાઘવ રાજા રામ)

શ્રી શત્રુંજય મંડણ રિસહ જિણંદ, પાપ તણો ઉન્મૂલે કંદ;
મરૂદેવી માતાનો નંદ, તે વંદૂ મન ધરી આણંદ ॥૧॥
ત્રણ ચોવીશી બિહુતર જિના, ભાવ ધરી વંદૂ એકમના;
અતીત અનાગત ને વર્તમાન, તિમ અનંત જિનવર ધરો ધ્યાન ॥૨॥
જેહમાં પંચ કહ્યા વ્યવહાર, નય પ્રમાણ તણા વિસ્તાર;
તેહના સુણવા અર્થ વિચાર, જિમ હોય પ્રાણી અલ્પ સંસાર ॥૩॥
શ્રી જિનવરની આણા ધરે, જગ જશવાદ ઘણો વિસ્તરે;
શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ સાન્નિધ્ય કરે, શાસનદેવી સંકટ હરે ॥૪॥

॥ દ્વિતીય થોય ॥

(રાગ : પુન્યનું પોષણ પાપનું શોષણ)

પ્રણામો ભવિયા રિસહ જિણેસર, શંત્રુજય કેરો રાયજી,
વૃષભ લંછન જસ ચરણે સોહે, સોવન વરણી કાય જી;
ભરતાદિક શત પુત્ર તણો જે, જનક અયોધ્યા રાય જી,
ચૈત્રી પુનમને દિન જેહના, મહોટા મહોત્સવ થાય જી ॥૧॥
અષ્ટાપદ ગિરિ શિવ પદ પામ્યા, શ્રી રિસહેસર સ્વામીજી,
ચંપાએ વાસુપૂજય નરેસર, નંદન શિવગતિ ગામી જી;
વીર અપાપાપુર ગિરનારે, સિદ્ધા નેમિજિણંદોજી,
વીશ સમેતગિરિશિખરે પહોતા, એમ ચોવિશે વંદો જી, ॥૨॥

આગમ નાગમતા પરે જાણો, સવિ વિષનો કરે નાશ જ,
પાપ તાપ વિષ દૂરે કરવા, નિશિદિન જેહ ઉપાસે જ;
મમતા કંચુકી કીજે અલગી, નિર્વિષતા આદરીયે જ,
ઇણીપરેસહજ થકી ભવતરીયે, જિમ શિવસુંદરી વરીએ જ ॥૩॥

કવડ જક્ષ પ્રત્યક્ષ થઈને, જેહના પરતા પૂરેજ;
દોહગ દુર્ગતિ દુર્જનનો ડર, સંકટ સઘળા ચૂરેજ;
દિનદિન દોલત દીપે અધિકી, જ્ઞાનવિમલ ગુણ નૂર જ,
જીત તણા નિશાન વજાવો, બોધિ બીજ ભરપૂર જ ॥૪॥

॥ પુંડરીકગિરિનું સ્તવન ॥

એક દિન પુંડરીક ગણધરુ રે લાલ, પૂછે શ્રી આદિજિણંદ સુખકારી રે;
કહીયે તે ભવજલ ઊતરી રે લાલ, પામીશ પરમાનંદ ભવ વારી રે ॥

એક દિન૦ ॥૧॥

કહે જિન ઇણ ગિરિ પામશો રે લાલ, જ્ઞાન અને નિર્વાણ જયકારી રે;
તીરથ મહિમા વાધશો રે લાલ, અધિક અધિક મંડાણ નિરધારી રે ॥૨॥

એમ નિસુણી તિહાં આવીયા રે લાલ, ઘાતિ કર્મ કર્યા દૂર તમ વારી રે;
પંચકોડી મુનિ પરિવર્યા રે લાલ, હુવા સિદ્ધિ હજુર ભવ વારી રે ॥૩॥

ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજીયે રે લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલ ધારી રે;
ફલ પ્રદક્ષિણા કાઉસ્સગ્ગા રે લાલ, લોગસ્સ થુઈ નમુક્કાર નર નારી રે ॥૪॥

દશ વીશ ત્રીશ ચાલીશ ભલા રે લાલ, પચાસ પુષ્પની માળ અતિ સારી રે;
નરભવ લાહો લીજીએ રે લાલ, જિમ હોયે જ્ઞાન વિશાલ મનોહારી રે ॥૫॥

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

અજર અમર અકલંક અરૂઝ, નિરજ અવિનાશી;
સિદ્ધ સરૂપી શંકરો, સંસાર ઉદાસી ॥૧॥
સુખ સંસારે ભોગવી, નહીં ભોગ વિલાસી,
જીતી કર્મ કષાયને, જે થયો જિત કાશી ॥૨॥
દાસી આશી અવગણીએ, સમીચીન સર્વાંગ,
નય કહે તસ ધ્યાને કહો, જિમ હોય નિર્મલ અંગ ॥૩॥

॥ નમિત્રિણ સ્તોત્રમ્ ॥

નમિત્રિણ પણાયસુરગણ-ચૂડામણિકિરણરંજિતં મુણિણો ।
ચલણજુઅલં મહાભય,-પણાસણં સંથવં વુચ્છં ॥૧॥
સડિય કર-ચરણ-નહ-મુહ, નિબુઝ-નાસા વિવન્ન લાયન્ના ।
કુઠ મહારોગાનલ,-કુલિંગ નિદ્દહ સવ્વંગા ॥૨॥
તે તુહ ચલણારાહણ-સલિલંજલિ-સેય-વુઢિય-ચ્છાયા ।
વણદવ દઢા ગિરિપાયવવ્વ પત્તા પુણો લચ્છિં ॥૩॥
દુવ્વાય ખુભિય-જલનિહિ, ઉબ્ભડ કલ્લોલ ભીસણારાવે ।
સંભંત-ભય-વિસંદુલ-નિજજામય-મુક્ક-વાવારે ॥૪॥
અવિદલિઅ-જાણવત્તા, ખણેણ પાવંતિ ઇચ્છિં અં કૂલં ।
પાસજિણ-ચલણ-જુઅલં, નિચ્ચં ચિઅ જે નમંતિ નરા ॥૫॥
ખરપવણુદુઅ વણદવ-જાલાવલિમિલિય સયલદુમ ગહણો ।
ડંજંત-મુહ-મયવહુ-ભીસણારવ-ભીસણમ્મિ વણો ॥૬॥

જગગુરુણો કમજુઅલં, નિવ્વાવિઅ-સયલ-તિહુઅણા-ભોઅં ।
 જે સંભરંતિ મણુઆ, ન કુણઈ જલણો ભયં તેસિં ॥૭॥
 વિલસંત-ભોગભીસણ, -ફુરિઆરુણ-નયણ-તરલજીહાલં ।
 ઉગ્ગ-ભુઅંગં નવ-જલય-સત્થહં ભીસણાચારં ॥૮॥
 મત્રંતિ કીડ-સરિસં, દૂર-પરિચ્છૂઢ-વિસમ-વિસ-વેગા ।
 તુહ નામફખર-ફુડસિદ્ધ-મંતગુરુઆ નરા લોએ ॥૯॥
 અડવીસુ ભિલ્લ-તફ્કર, -પુલિંદ-સદ્દૂલ-સદ્-ભીમાસુ ।
 ભયવિહુર-વુન્નકાયર-ઉલ્લૂરિઅ-પહિઅ-સત્થાસુ ॥૧૦॥
 અવિલુત્ત-વિહવ-સારા, તુહ નાહ ! પણામ-મત્ત-વાવારા ।
 વવગય વિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તા હિય-ઈચ્છિયં ઠાણં ॥૧૧॥
 પજજલિઆનલ-નયણં, દૂર-વિચારિઅ મુહં મહાકાયં ।
 નહકુલિસ-ધાય-વિઅલિઅ, -ગઈંદ-કુંભત્થલાભોઅં ॥૧૨॥
 પણાય-સસંભમ-પત્થિવ, નહ મણિ-માણિક્ક-પડિઅ-પડિમસ્સ ।
 તુહ વયણ-પહરણ ધરા, સીહં કુહંપિ ન ગણંતિ ॥૧૩॥
 સસિ-ધવલ-દંતમુસલં, દીહ-કરૂલ્લાલ વુઢિઉચ્છાહં ।
 મહુપિંગ-નયણજુઅલં, સસલિલ-નવ-જલહરારાવં ॥૧૪॥
 ભીમં મહાગઈંદં, અચ્ચાસન્નંપિ તે ન વિ ગણંતિ ।
 જે તુમ્હ ચલણ-જુઅલં, મુણિવઈ તુંગં સમલ્લીણા ॥૧૫॥
 સમરમ્મિ તિક્ખખગ્ગા, ભિગ્ધાય પવિદ્ધ-ઉદ્ધુય-કબંધે ।
 કુંત-વિણિભિન્ન-કરિકલહ, મુક્ક-સિક્કાર-પઉરંમિ ॥૧૬॥

નિજિજય-દપ્પુદ્ધર-રિઉ, નરિંદનિવહા ભડા જસં ધવલં ।
 પાવંતિ પાવ-પસમિણ, પાસજિણ ! તુહપ્પભાવેણ ॥૧૭॥
 રોગ-જલ-જલણ-વિસહર-ચોરારિ-મઈદ-ગય રણભયાઈ ।
 પાસજિણ-નામસંકિત્તણેણ, પસમંતિ સવ્વાઈ ॥૧૮॥
 એવં મહા-ભયહરં, પાસજિણિંદસ્સ સંથવમુઆરં ।
 ભવિયજણાણંદયરં, કલ્લાણ પરંપર નિહાણં ॥૧૯॥
 રાયભય-જફ્ખ-રફ્ખસ્સ, કુસુમિણ-દુસ્સઉણ-રિક્ખપીડાસુ ।
 સંઝાસુ દોસુ પંથે, ઉવસગ્ગે તહય રયણીસુ ॥૨૦॥
 જો પઢઈ જો અ નિસુણઈ, તાણં કઈણો ય માણતુંગસ્સ ।
 પાસો પાવં પસમેઉ, સયલ-ભુવણચ્ચિઅ-ચલણો ॥૨૧॥
 ઉવસગ્ગંતે કમઠા-સુરમ્મિ ઝાણાઓ જો ન સંચલિઓ ।
 સુરનર-કિન્નર જુવઈહિં, સંથુઓ જયઉ પાસજિણો ॥૨૨॥
 એઅસ્સ મજ્ઝયારે, અઠ્ઠારસ-અફ્ખરેહિં જો મંતો ।
 જો જાણઈ સો ઝાયઈ, પરમ-પયત્થં કુઠં પાસં ॥૨૩॥
 પાસહ સમરણ જો કુણઈ, સંતુઠ્ઠે હિયએણ ।
 અટ્ટહુત્તરસય વાહિ ભય, નાસઈ તસ્સ દૂરેણ ॥૨૪॥

પછી દુહા કહેવાપૂર્વક વીશ ખમા૦ આપવા. દરેક ખમા૦
 “સિદ્ધાયલ સમરું સદા” એ દુહો બોલવો.

॥ દુહા ॥

શ્રદ્ધા ભાસન રમણતા, રત્નત્રયીને હેતુ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, ભવમકરાકર સેતુ ૧૧।

“સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર.”

મહાપાપી પણ નિસ્તર્યા, જેહનું ધ્યાન સહાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સુરનર જસગુણ ગાય ૧૨। સિ. ।

પુંડરિક ગણધર પ્રમુખ, સિધ્યા સાધુ અનેક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે આણી હૃદય વિવેક ૧૩। સિ. ।

ચંદ્રશેખર સ્વસાપતિ, જેહને સંગે સિદ્ધ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પામીજે નિજ ઋદ્ધ ૧૪। સિ. ।

જલચર ખેચર તિરિય સવે, પામ્યા આતમભાવ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, ભવજલતારક નાવ ૧૫। સિ. ।

સંઘયાત્રા જેણે કરી, કીધા જેણે ઉદ્ધાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, છેદી જે ગતિ ચાર ૧૬। સિ. ।

પુષ્ટિ શુદ્ધિ સંવેગ રસ, જેહને ધ્યાને થાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, મિથ્યામતિ સવિ જાય ૧૭। સિ. ।

સુરતરૂ સુરમણી સુરગવી, સુરઘટ સમ જસધ્યાવ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ ૧૮। સિ. ।

સુરલોકે સુરસુંદરી, મળી મળી થોકે થોક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, ગાવે જેહના શ્લોક ૧૯। સિ. ।

યોગીશ્વર જસ દર્શને, ધ્યાન સમાધિ લીન;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, હુઆ અનુભવ રસ લીન ।૧૦। સિ. ।
 માનું ગગને સૂર્ય શશી, દિયે પ્રદક્ષિણા નિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, મહિમા દેખણ ચિત્ત ।૧૧। સિ. ।
 સુર અસુર નર કિત્તરા, રહે છે જેહની પાસ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પામે લીલ વિલાસ ।૧૨। સિ. ।
 મંગલકારી જેહની, મૃત્તિકાહારી ભેટ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, કુમતિ કદાગ્રહ ભેટ ।૧૩। સિ. ।
 કુમતિ કૌશિક જેહને, દેખી ઝાંખા થાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સવિ તસ મહિમા ગાય ।૧૪। સિ. ।
 સૂરજ કૂંડના નીરથી, આધિ વ્યાધિ પલાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, જસ મહિમા ન કહાય ।૧૫। સિ. ।
 સુંદર ટૂંક સોહામણી, મેરૂ સમ પ્રાસાદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, દૂર ટલે વિખવાદ ।૧૬। સિ. ।
 દ્રવ્ય ભાવ વૈરી ઘણાં, જિહાં આવ્યે હોય શાંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, જાયે ભવની ભ્રાંત ।૧૭। સિ. ।
 જગહિતકારી જિનવરા, આવ્યા ઈણે ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, જસ મહિમા ઉદામ ।૧૮। સિ. ।
 નદી શેત્રુંજી સ્નાનથી, મિથ્યામળ ધોવાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સવિ જનને સુખદાય ।૧૯। સિ. ।
 આઠ કર્મ જે સિદ્ધગિરે, ન દીયે તીવ્ર વિપાક;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, જિહાં નવિ આવે કાક ।૨૦। સિ. ।

॥ અથ દેવવંદનનો તૃતીય જોડો ॥

વિધિ - પૂર્વ પ્રમાણે વિધિ જાણવી. વિશેષમાં સઘળી વસ્તુ અને સઘળી ક્રિયામાં દશને સ્થાને ત્રીશ ત્રીશ વસ્તુઓ સમજવી અને સંતિકરંને સ્થાને 'જયતિહુઅણ સ્તોત્ર કહેવું તેમજ દેવવંદનની વિધિ પ્રથમની જેમ જાણવી.

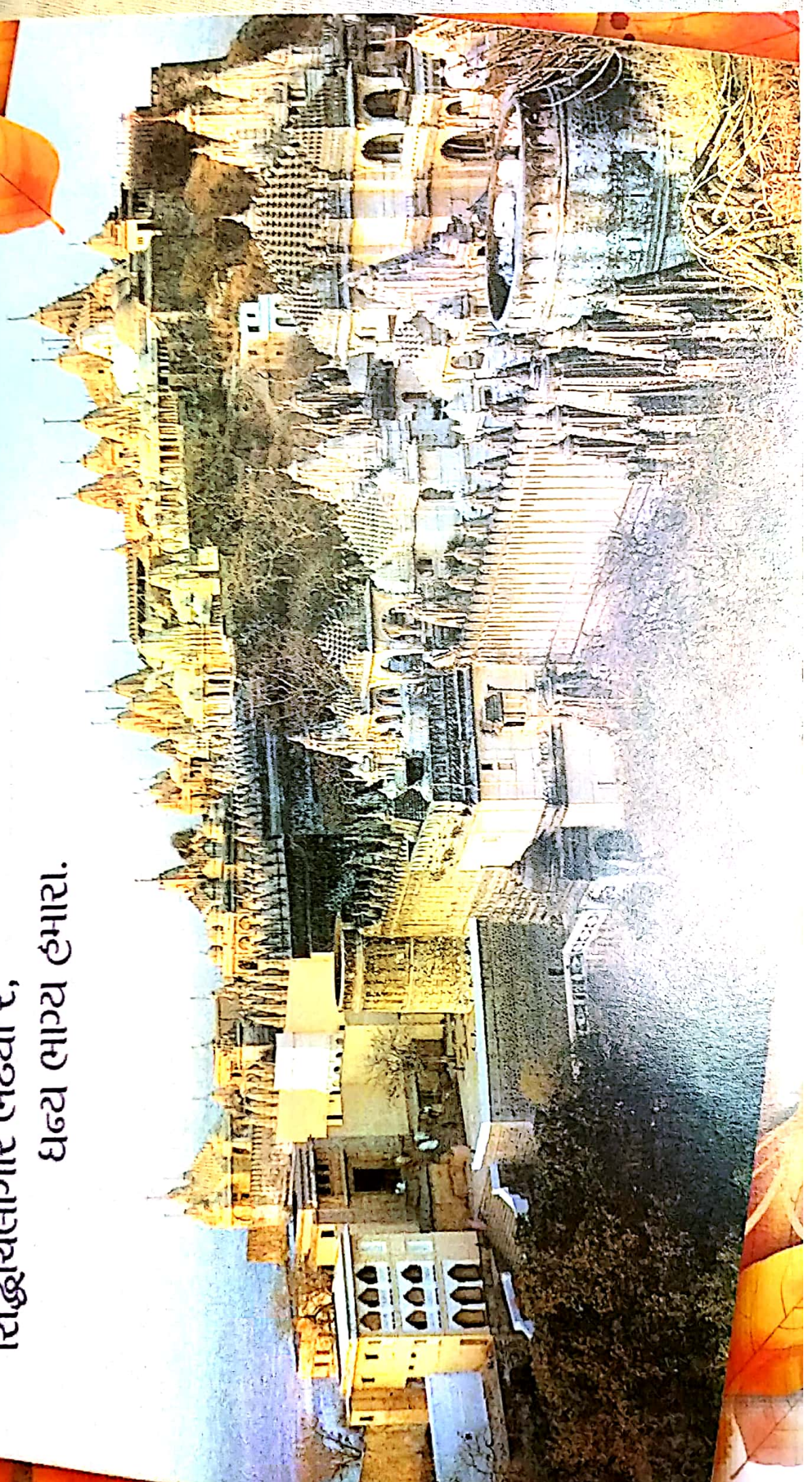
॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

આદીશ્વર જિનરાયનો, પહેલો જે ગણધાર;
પુંડરીક નામે થયો, ભવિ જનને સુખકાર ॥૧॥
ચૈત્રી પૂનમને દિને, કેવલસિરિ પામી,
છણ ગિરિ તેહથી પુંડરીકગિરિ, અભિધા પામી ॥૨॥
પંચ કોડી મુનિશું લહ્યા એ, કરી અનશન શિવ ઠામ;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ તેહના, પય પ્રણામે અભિરામ ॥૩॥

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

જાઈ જુઈ માલતી, દમણો ને મરૂવો;
ચંપક કેતકી કુંદ જાતિ, જસ પરિમલ ગિરૂવો ॥૧॥
બોલસિરિ જાસુલવેલી; વાલો મંદાર,
સુરભિ નાગ પુન્નાગ અશોક, વળી વિવિધ પ્રકાર ॥૨॥
ગ્રંથિમ વેદિમ ચઉવિધે એ, ચારૂ રચી વરમાલ,
નય કહે શ્રી જિન પૂજતાં; ચૈત્રી દિન મંગલમાલ ॥૩॥

સિદ્ધાચલગિરિ લેટ્યા રે,
ધન્ય ભાગ્ય હમારો.

॥ પ્રથમ થોય જોડો ॥

(રાગ : શ્રી શત્રુંજય મંડન)

ચૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુંજય ગિરિ અહિઠાણ,
પુંડરીક વર ગણધર, તિહાં પામ્યા નિર્વાણ;
આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર,
કેવલ કમલા વર, નાભિનરિંદ મહાર ॥૧॥

ચાર જંબૂદ્વીપે, વિચરંતા જિનદેવ,
અડ ધાતકીખંડે, સુરનર સારે સેવ;
અડપુષ્કર અર્ધે, ઇણિ પરે વીશ જિનેશ,
સંપ્રતિ એ સોહે, પંચ વિદેહ નિવેશ ॥૨॥

પ્રવચન પ્રવહણ સમ, ભવજલ નિધિથી તારે,
કોહાદિક મહોટા, મત્સ્ય તણા ભય વારે;
જિહાં જીવદયા રસ, સરસ સુધારસ દાખ્યો,
ભવિ ભાવ ધરીને, ચિત્ત કરીને ચાખ્યો ॥૩॥

જિનશાસન સાન્નિધ્ય, કારી વિધન વિદારે,
સમકિતદૃષ્ટિ સુર, મહિમા જાસ વધારે;
શત્રુંજય ગિરિ સેવો, જેમ પામો ભવ પાર,
કવિ ધીર વિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર ॥૪॥

॥ દ્વિતીય થોય જોડો ॥

(રાગ : કલ્યાણ કંઠ પઢમં જિણીંદ)

વંદુ સદા શત્રુંજય તીર્થરાજે, ચુડામણી આદિ જિણંદ ગાજે;
દુઠક કમ્મક વિરોધ ભાજે, માનું શિવારોહણ એહ પાજે ॥૧॥
દેવાધિદેવા કૃત દેવ સેવા, સંભારીયે જયું ગજ ચિત્ત રેવા;
સવ્વેવિ તે થુત્તિથુયા મહિયા, અણાગયા સંપર્ધ જે અર્ધયા ॥૨॥
જે મોહના યોધ વડા કહાયા, ચત્તારિ દુઠા કસિણા કસાયા;
તે જીતીયે આગમ ચક્ષુ પામી, સંસાર પારૂત્તરણાય ધામી ॥૩॥
ચક્કેસરી ગોમુહ દેવજુતા, રક્ષા કરી સેવય ભાવ પતા;
દિયો સયા નિમ્મલ નાણ લચ્છી, હોવે પસન્ના શિવ સિદ્ધિ લચ્છી ॥૪॥

॥ શ્રી સિદ્ધાયલજનું સ્તવન ॥

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો;
ઘેર બેઠાં પણ બહુ ફલ પાવો, ભવિકા બહુ ફલ પાવો ॥૧॥
નંદીશ્વર યાત્રાયે જે ફલ હોવે,
તેથી બમણું ફલ તે કુંડલગિરિ હોવે, ભવિકા ॥ કું ॥૨॥
ત્રિગણું રૂચક ગિરિ, ચઉગજદંતા,
તેથી બમણોરું ફલ જંબૂ મહંતા, ભવિકા ॥ જંબૂ ॥૩॥
ષડ્ગણું ધાતકી, ચૈત્ય જુહારે;
છત્રીશ ગણુંફલ, પુષ્કર વિહારે, ભવિકા ॥ પુ ॥૪॥

તેહથી તેરસ ગણું, મેરૂ ચૈત્ય જુહારે;
 સહસગણું ફળ, સમ્મેત શિખરે, ભવિકા ॥ સં ॥૫॥
 લાખ ગણું ફલ, અંજન ગિરિ જુહારે,
 દશ લાખ ગણું ફલ, અષ્ટાપદ ગિરનારે, ભવિકા ॥ અં ॥૬॥
 કોડી ગણું ફલ, શ્રી શત્રુંજે ભેટે,
 જેમ રે અનાદિના, દુરિત ઉમેટે, ભવિકા ॥ દું ॥૭॥
 ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે,
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ, એમ ગુણ ગાવે, ભવિકા ॥ એં ॥૮॥

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

ચૈત્ર પૂનમને દિન, જે ઇણ ગિરિ આવે;
 આઠ સત્તર બહુ ભેદશું, જે ભક્તિ રચાવે ॥૧॥
 આદીશ્વર અરિહંતની, તસ સઘલાં કર્મ,
 દૂર ટલે સંપદ મલે, ભાંજે ભવ ભર્મ ॥૨॥
 ઇહ ભવ પરભવ ભવભવે એ, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ;
 જ્ઞાનવિમલ ગુણમણિ તણો, ત્રિભુવન તિલક સમાન ॥૩॥

✱

॥ જયતિહુઆણ સ્તોત્રમ્ ॥

જય તિહુઆણ વરકપ્પરુકખ્ !, જય જિણધન્નંતરિ !
જય તિહુઆણ કલ્લાણકોસ, ! દુરિઅક્કરિકેસરિ !;
તિહુઆણ જણ અવિલંધિઆણ, ભુવણત્તય સામિઅ !
કુણસુ સુહાઈ જિણેસ, પાસથંભણપુરઢિઅ ॥૧॥

તઈ સમરંત લહંતિ, ઝત્તિવરપુત્તકલત્તઈ;
ધણણ સુવણણ હિરણણ પુણણ, જણ ભુંજઈ રજજઈ;
પિફખઈ મુફખ અસંખસુફખ, તુહ પાસ ! પસાઈણ;
ઈઅ તિહુઆણવરકપ્પરુકખ !, સુફખઈ કુણ મહ જિણ ! ॥૨॥

જરજજરપરિ જુણણકણણ, નઢઢસુકુઢિણ,
ચફખુફખીણખએણ ખુણણ, નરસલ્લિયસૂલિણ;
તુહ જિણ સરણરસાયણેણ, લહુ હુંતિ પુણણણવ,
જય ધન્નંતરિ પાસ મહવિ, તુહ રોગહરો ભવ ॥૩॥

વિજજાજોઈસમંતતંત, સિદ્ધઉ અપયત્તિણ,
ભુવણખ્ખુઉ અઢ્ઢવિહ, સિદ્ધિ સિજઝહિ તુહ નામિણ;
તુહ નામિણ અપવિત્તઓવિ, જણ હોઈ પવિત્તઉ,
તં તિહુઆણ કલ્લાણકોસ, તુહ પાસ નિરુત્તઉ ॥૪॥

ખુદ્દ પઉત્તઈ મંતતંત, જંતાઈ વિસુત્તઈ,
ચર ચિરગરલગહુગ્ગખગ્ગ, રિઉવગ્ગુ વિગંજઈ,
દુત્થિયસત્થ આણત્થ પત્થ, નિત્થારઈ દય કરિ;
દુરિયઈ હરઉ સ પાસ, દેઉ દુરિયક્કરિકેસરિ ॥૫॥

તુહ આણા થંભેઈ, ભીમદપ્પુદર સુરવર,
રક્ષસજક્ષ્મફણિંદવિંદ, ચોરાનલજલહર;
જલથલ ચારિરઉદ્-ખુદ્દ,-પસુજોઈણિ જોઈય;
ઈય તિહુઅણ અવિલંધિઆણ, જય પાસસુસામિય ॥૬॥

પત્થિય અત્થ અણાત્થ તત્થ, ભત્તિબ્ભર નિબ્ભર,
રોમંચંચિયચારુકાય, કિન્નરનર સુરવર;
જસુ સેવહિ કમકમલજુયલ, પકખાલિય કલિમલુ;
સો ભુવણાત્તયસામિ પાસ, મહ મદઉ રિઉબલુ ॥૭॥

જય જોઈય મણ કમલભસલ, ભયપંજરકુંજર;
તિહુઅણજણઆણંદચંદ, ભુવણાત્તયદિણયર;
જય મઈમેઈણિ વારિવાહ, જય જંતુપિયામહ,
થંભણાયક્રિયપાસનાહ, નાહતણ કુણ મહ ॥૮॥

બહુ વિહુ વન્નુ અવન્નુ સુન્નુ, વન્નિઉ છપ્પન્નિહિ,
મુક્ષબધમ્મકામત્થકામ, નરનિયનિય સત્થિહિ;
જં ઝાયહિ બહુ દરિસણાત્થ, બહુનામ પસિદ્ધઉ !
સો જોઈય મણ કમલ ભસલ, સુહુ પાસ પવદ્ધઉ ॥૯॥

ભય વિબ્ભલ-રણ-ઝણિર-દસણ, થરહરિયસરીરય,
તરલિય નયણ વિસુન્નસુન્ન, ગગ્ગરગિર કરુણાય;
તઈ સહસત્તિ સરંત હુંતિ, નરનાસિયગુરુદર,
મહ વિજ્ઞવિ સિજ્ઞિસઈ, પાસ ભયપંજર-કુંજર ! ॥૧૦॥

પઈ પાસિ વીયસંતનિત્તપતંત પવિત્તિય,
બાહપવાહપવૂઢરૂઢ, દુહદાહસુ પુલઈય;
મન્નઈ મન્નુ સઉન્નુ, પુન્નુ અપ્પાણં સુરનર;
ઇય તિહુયણાઆણંદ ચંદ જય પાસજિણેસર ॥૧૧॥

તુહ કલ્લાણમહે સુઘંટ ટંકારવપિલ્લિય,
વલ્લિર મલ્લમહલ્લભત્તિ સુરવર ગંજુલ્લિય,
હલ્લુપ્ફલિય પવત્તયંતિ ભુવણેવિ મહૂસવ
ઇય તિહુઅણા આણંદ ચંદ જય પાસ સુહબ્ભવ ॥૧૨॥

નિમ્મલકેવલકિરણ નિયરવિહુરિયતમ પહયર;
દંસિયસયલપયત્થસત્થ વિત્થરિય પહાયર;
કલિકલુસિય જણ ધૂયલોયલોયણાહ-અગોયર;
તિમિરઈ નિરુહર પાસનાહ ભુવણત્તય દિણાયર ॥૧૩॥

તુહ સમરણ જલવરિસ સિત્તમાણવમઈમેઈણિ;
અવરાવર સુહુમત્થબોહકંદલદલરેહણિ
જાયઈ ફલભરભરિય હરિય દુહદાહઅણોવમ;
ઇય મઈમેઈણિવારિવાહ દિસ પાસ મઈ મમ ॥૧૪॥

કય અવિકલ કલ્લાણવલ્લિ ઉલ્લુરિયદુહવણુ;
દાવિયસગ્ગપવગ્ગમગ્ગ દુગ્ગઈ ગમવારણુ;
જય જંતુહ જણાએણા તુલ્લ જંજણિય હિયાવહુ;
રમ્મુ ધમ્મુ સો જયઉં પાસ ! જય જંતુ પિયામહુ ॥૧૫॥

ભુવણારણ્ય નિવાસ દરિય પરદરિસણ દેવય;
જોઈણિ પૂયણ ખિત્તવાલ ખુદાસુર પસુવય;
તુહ ઉત્તકસુનકસકુ અવિસંહુલુ ચિઠ્ઠિ;
છય તિહુઅણ વણસીહ પાસ ! પાવાઈ પણાસહિ ॥૧૬॥

ફણિફણ સ્તરકુરંત રયણ કરરંજિય નહયલ;
ફલિણી કંદલદલતમાલ નીલુપ્પલ સામલ;
કમઠાસુર ઉવસગ્ગ વગ્ગ સંસગ્ગ અગંજિય;
જય પચ્ચફખજિણોસ પાસ થંભણયપુરકિય ॥૧૭॥

મહમણુ તરલુ પમાણુ નેય વાયાવિ વિસંહુલુ;
નેય તણુરવિ અવિણય- સહાવુઅલસવિહલંઘલુ;
તુહ માહપ્પુ પમાણુ દેવ ! કારુણણ પવિત્તઉ;
છય મઈમા અવહીરિ પાસ પાલિહિ વિલવંતઉ ॥૧૮॥

કિં કિં કપ્પિઉ નેય કલુણુ કિંકિં વન જંપિઉ;
કિં વન ચિઠ્ઠિઉ કિઠ્ઠ દેવ ! દીણાયમવલંબિઉં
કાસુ ન કિય નિષ્ફલ્લલલ્લિ અમ્હે હિ દુહત્તિહિ;
તહવિ ન પત્તઉતાણુ કિં પિ પઈ પહુ પરિચત્તિહિ ॥૧૯॥

તુહ સામિઉ તુહ માય બપ્પુ તુહ મિત્ત પિયંકરુ;
તુહ ગઈ તુહ મઈ તુહ જીતાણુ તુહ ગુરુખેમંકરુ;
હઉં દુહભરભારિઉ વરાઉ રાઉલ નિબ્ભગ્ગહ;
લીણાઉ તુહ કમકમલ સરણુ જીણ પાલહિ ચંગહ ॥૨૦॥

પઈ કિવિ કય નીરોયલોય કિવિ પાવિય સુહસય;
કિવિ મઈમંત મહંત કેવિ કિવિ સાહિયસિવપય;
કિવિ ગંજિયરિઉવગ્ગકેવિ જસધવલિય ભુયલ;
મઈ અવહીરહિ કેણ પાસ સરણાગયવચ્છલ ! ॥૨૧॥

પચ્ચુવયારનિરીહ નાહ નિષ્ફન્ન પઓયણ
તુહજિણપાસ પરોવયાર કરણિક્ક-પરાયણ;
સત્તુમિત્તસમચિત્ત વિત્તિ નયનિંદય-સમમણ;
મા અવહીરિઅજુગ્ગઉવિ મઈ પાસનિરંજણ ! ॥૨૨॥

હઉ બહુ વિહદુહતત્તગુત્ત તુહ દુહનાસણ પડ;
હઉ સુયણહ કડ્ડણિક્કઠાણુ તુહ નિરૂકરુણાયરુ;
હઉ જિણપાસ અસામિસાલુ તુહ તિહુઅણ સામિય;
જં અવહીરહિ મઈ ઝખંત ઈય પાસ ન સોહિય ॥૨૩॥

જુગ્ગાજુગ્ગ વિભાગ નાહ નહુ જોયહિ તુહ સમ;
ભુવણુ વયાર-સહાવભાવ-કરુણારસ-સત્તમ;
સમવિસમઈ કિં ઘણું નિયઈ ભુવિ દાહ સમંતઉ;
ઈય દુહિબંધવ પાસનાહ મઈપાલ થુણંતઉ ॥૨૪॥

નય દીણહ દીણયુ મુયવિ અન્નુવિ કિવિ જુગ્ગય;
જં જોઈવિ ઉવયાર કરહિ ઉવયાર સમુજજય;
દીણહ દીણુ નિહીણુ જેણ તઈનાહિણ ચત્તઉ;
તો જુગ્ગઉ અહમેવ પાસ પાલહિ મઈ ચંગઉ ॥૨૫॥

અહ અન્નુવિ જુગ્ગય વિસેસુ કિવિ મન્નહિ દીણહ;
જં પાસિવિ ઉવયારૂ કરઈ તુહ નાહ સમગ્ગહ;
સુચ્ચિય કિલ કલ્લાણુ જેણ જિણ તુમ્હ પસીયહ,
કિં અન્નિણાતં ચેવ દેવ ! મા મઈ અવહીરહ ॥૨૬॥

તુહ પત્થણ ન હુ હોઈ વિહલુ જિણ જાણઉ કિં પુણ
હઉ દુક્ખિય નિરુસત્તયત્ત દુક્ખહુ ઉસ્સુયમણ;
તં મન્નઉ નિમિસેણ એઉ એઉવિ જઈ લબ્ભઈ,
સચ્ચં જં ભુક્ખિયવસેણ કિં ઉંબરુ પરચઈ ॥૨૭॥

તિહુઆણ સામિય પાસ નાહ મઈ અપ્પુ પયાસિઉ,
કિજ્જઉ જં નિયરૂવ સરિસુ ન મુણઉ બહુ જંપીઉ;
અન્નુ ન જિણ જગ્ગિ તુહ સમોવિ દક્ખિન્નુદયાસઉ,
જઈ અવગન્નસિ તુહ જિણ અહહ કહ હોસુ હયાસઉ ॥૨૮॥

જઈ તુહ રૂવિણ કિણવિ પેય પાઈણ વેલવિયઉ;
તુ વિ જાણઉ જિણ પાસ તુમ્હિ હઉં અંગીકરિઉ;
ઇય મહ ઇચ્છિઉ જં ન હોઈ સા તુહ ઓહાવણુ,
રક્ખંતહ નિય કિત્તિણેય ! જુજ્જઈ અવહીરણુ ॥૨૯॥

એહ મહારિયજત્ત દેવ ઇહુ ન્હવણ મહૂસઉ;
જં આણલિય ગુણ ગહણ તુમ્હ મુણિજણ અણિસિહઉ;
એસ પસીય સુપાસનાહ થંભણયપુરક્રિય;
ઇય મુણિવરુ સિરિ અભયદેઉ વિન્નવઈ અણિંદિય ॥૩૦॥

પછી દુહા કહેવા પૂર્વક ત્રીશ ખમા૦ આપવા. દરેક ખમા૦
“સિદ્ધાયલ સમરું સદા”એ દુહો બોલવો.

સિદ્ધશીલા તપનીયમય રત્નસ્ફટિક ખાણ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, પામ્યા કેવલ નાણ ૧૧।

“સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર.”

સોવનરૂપા રત્નની, ઔષધિ જાત અનેક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ન રહે પાતક એક ૧૨। સિ. ।

સંયમધારી સંયમે, પાવન હોય જિણ ક્ષેત્ર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, દેવા નિર્મળ નેત્ર ૧૩। સિ. ।

શ્રાવક જિહાં શુભ દ્રવ્યથી, ઉત્સવ પૂજા સ્નાત્ર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, પોષે પાત્ર સુપાત્ર ૧૪। સિ. ।

સાહમ્મિવત્સલ પુણ્ય જિહાં, અનંતગણું કહેવાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, સોવન કૂલ વધાય ૧૫। સિ. ।

સુંદર જાત્રા જેહની, દેખી હરખે ચિત્ત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ત્રિભુવન માંહે વિદિત ૧૬। સિ. ।

પાલિતાણું પુર ભલું, સરોવર સુંદર પાલ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, જાયે સકલ જંજાલ ૧૭। સિ. ।

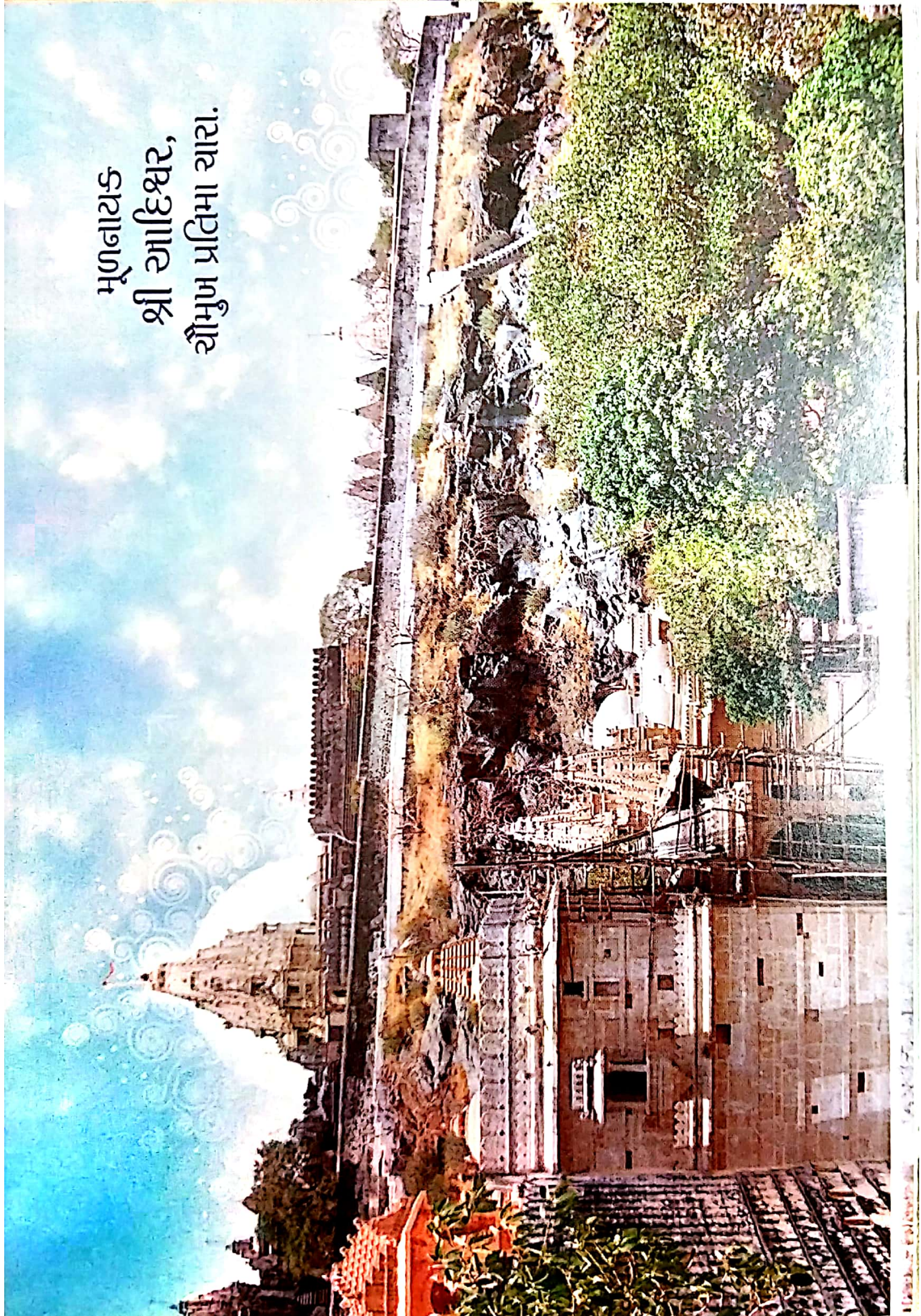
મનમોહન પાગે ચઢે, પગપગ કર્મ ખપાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ગુણગુણી ભાવ લખાય ૧૮। સિ. ।

જેણે ગિરિ રૂપ સોહામણાં, કુંડે નિર્મલ નીર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ઉતારે ભવ-તીર ૧૯। સિ. ।

મુક્તિમંદિર સોપાન સમ, સુંદર ગિરિવર પાજ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, લહીયે શિવપુર રાજ ।૧૦। સિ. ।
 કર્મ કોટિ અઘ વિકટભટ, દેખી ધ્રુજે અંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, દિનદિન ચઢતે રંગ ।૧૧। સિ. ।
 ગૌરી ગિરિવર ઉપરે, ગાવે જિનવર ગીત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, સુખે શાસન રીત ।૧૨। સિ. ।
 કવડજક્ષ રખવાલ જસ, અહોનિશ રહે હુજુર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, અસુરાં રાખે દૂર ।૧૩। સિ. ।
 ચિત્ત ચાતુરી ચક્કેસરી, વિઘ્નવિનાશણહાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, સંઘ તણી કરે સાર ।૧૪। સિ. ।
 સુરવરમાં મધવા થયા, ગ્રહગણમાં જિમ ચંદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, તિમ સવિ તીરથ ઇંદ ।૧૫। સિ. ।
 દીઠે દુર્ગતિ વારણો, સમયો સારે કાજ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, સવિ તીરથ શિરતાજ ।૧૬। સિ. ।
 પુંડરિક પંચ કોડી શું, પામ્યા કેવલનાણ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, કર્મ તણી હોય હાણ ।૧૭। સિ. ।
 મુનિવર કોડી દસ સહિત, દ્રાવિડ ને વારિખેણ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ચઢિયા શિવ-નિશ્રેણ ।૧૮। સિ. ।
 નમિ-વિનમિ વિદ્યાધરા, દોય કોડી મુનિ સાથ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, પામીયા શિવપુર આથ ।૧૯। સિ. ।

ઋષભવંશીય નરપતિ ઘણા, ઇણે ગિરિ પહોતા મોક્ષ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ટાલ્યા પાતક દોષ ૧૨૦૧ સિ. ।
 રામ-ભરત બિહું બાંધવા, ત્રણ કોડી મુનિ યુત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ઇણે ગિરિ શિવ સંપત ૧૨૧૧ સિ. ।
 નારદ મુનિવર નિર્મલો, સાધુ એકાણું લાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, પ્રવચન પ્રગટ એ સાખ ૧૨૨૧ સિ. ।
 શાંબ પ્રદ્યુમ્ન ઋષિ કહ્યાં, સાડિ આઠ કોડિ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, પૂરવ કર્મ વિછોડિ ૧૨૩૧ સિ. ।
 થાવચ્યાસુત સહસ્ર શું, અણસણ રંગે કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, વેગે શિવપદ લીધ ૧૨૪૧ સિ. ।
 શુક પરિવ્રાજક વળી, એક સહસ્ર અણગાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, પામ્યા શિવપુર દ્વાર ૧૨૫૧ સિ. ।
 સેલગસૂરિ મુનિ પાંચશે, સહિત હુઆ શિવનાહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, અંગે ધરી ઉત્સાહ ૧૨૬૧ સિ. ।
 ઇમ બહુ સિધ્યા ઇણે ગિરિ, કહેતા નાવે પાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, શાસ્ત્રમાંહે અધિકાર ૧૨૭૧ સિ. ।
 બીજ હહાં સમકિત તણું, રોપે આતમ ભોમ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, ટાલે પાતક સ્તોમ ૧૨૮૧ સિ. ।
 બ્રહ્મ સ્ત્રી ભૂણ ગોહત્યા, પાપે ભારિત જેહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, પહોતા શિવપુર ગેહ ૧૨૯૧ સિ. ।
 જગ જોતાં તીરથ સવિ, એ સમ અવર ન દીઠ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામિયે, તીર્થ માંહે ઉકિદૂઠ ૧૩૦૧ સિ. ।

મૂળનાયક
શ્રી આદિશ્વર,
ચૌમુખ પ્રતિમા ચારા.

॥ દેવવંદનનો ચોથો જોડો ॥

વિધિ - પૂર્વ પ્રમાણે જ જાણવી. વિશેષમાં સઘળી વસ્તુ અને સઘળી ક્રિયામાં દશને ઠેકાણે ચાલીસ ચાલીસ વસ્તુઓ જાણવી અને સંતિકરંને સ્થાને 'ભક્તામર સ્તોત્ર કહેવું. તેમજ દેવવંદનની વિધિ પ્રથમની જેમ જાણવી.

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરીક ગિરિ સાયો;
વિમલાચલને તીર્થરાજ, જસ મહિમા જાયો ॥૧॥

મુક્તિનિલય શતકૂટ નામ, પુષ્પદંત ભણીજે;
મહાપદ્મ ને સહસ્ત્ર પત્ર, ગિરિરાજ કહીજે ॥૨॥

ઇત્યાદિ બહુ ભાતિસું એ, નામ જપો નિરધાર,
ધીરવિમલ કવિરાજનો, શિષ્ય કહે સુખકાર ॥૩॥

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

રજત કનક મણિ જડિતનાં, ભૂષણ વિરચાવો;
તિલક મુકુટ કુંડલ યુગલ, બેહેરખા બનાવો ॥૧॥

રૂચિર જ્યોતિ મોતી તણા, કંઠે ઠવો હાર;
કંઠોરો શ્રીફલ કરે, આપીજે સાર ॥૨॥

એણિ પરે બહુવિધ ભૂષણો, શોભાવો જિન દેહ;
જ્ઞાનવિમલ કહે તેહને, શિવવધુ વરે ધરી નેહ ॥૩॥

॥ પ્રથમ થોય જોડો ॥

(રાગ : શંખેશ્વર પાર્શ્વજી પૂજીએ)

ઋષભદેવ નમું ગુણ નિર્મલા, દૂધ માંહે ભેલી સીતોપલા;
વિમલશૈલ તણા શણગાર છે, ભવ ભવ મુજ ચિત્તે તે રૂચે ॥૧॥
જેહ અનંત થયા જિન કેવલી, જેહ હશે વિચરંતા તે વલી;
જેહ અસાસય સાસય ત્રિહું જગે, જિનપડિમા પ્રણમું નિત જગમગે ॥૨॥
સરસ આગમ અક્ષર મહોદધિ, ત્રિપદી ગંગ તરંગ કરી વધી;
ભવિક દેહ સદા પાવન કરે, દુરિત તાપ રજોમલ અપહરે ॥૩॥
જિનશાસન ભાસન કારિકા, સુરસુરી જિન આણા ધારિકા;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા દિયે દીપતિ, દુરિત દુષ્ટતણા ભય જીપતી ॥૪॥

॥ દ્વિતીય થોય જોડો ॥

(રાગ : આદિ જિનવર રાયા)

સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય ભાવો,
વિમલગિરિ વધાવો, મોતિયાં થાલ લાવો;
જો હોય શિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત ભાવો,
ન હોય દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજા રચાવો ॥૧॥
શુભ કેશર (ઘસી) ઘોલી, માંહે કર્પૂર ચોલી,
પહેરી સિત પટોલી, વાસિયે ગંધ ઘોલી;
ભરી પુષ્કર નોલી, ટાલીયે દુઃખ હોલી,
સવિ જીનવર ટોલી, પૂજીયે ભાવ ભોલી ॥૨॥

શુભ અંગ અગ્યાર, તેમ ઉપાંગ બાર,
વલી મૂલ સૂત્ર ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર;
દશ પયન્ના ઉદાર, છેદ ષટ્ વૃત્તિ સાર,
પ્રવચન વિસ્તાર, ભાષ્ય નિર્યુક્તિસાર ॥૩॥

જય જય જયનંદા, જૈનદૃષ્ટિ સૂરીંદા;
કરે પરમાનંદા, ટાલતા દુઃખ દંદા;
જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદા, સામ્ય માકંદ કંદા;
વર વિમલ ગિરિંદા, ધ્યાનથી નિત્ય ભદા ॥૪॥

॥ શ્રી સિદ્ધાયલજનું સ્તવન ॥

(રાગ : આજ મ્હારા નયણા સફળ થયા)

એ ગિરુઓ ગિરિ રાજીઓ, પ્રણામીજે ભાવે,
ભવ ભવ સંચિત આકરાં, પાતકડાં જાવે ॥૧॥
વજ્રલેપ સમ જે હોવે, તે પણ તસ દૂર;
એહનું દર્શન કીજીએ, ધરી ભક્તિ પંડુર ॥૨॥
ચંદ્રશેખર રાજા થયો, નિજ ભગિની લુબ્ધો;
તે પણ એ ગિરિ સેવતાં, ક્ષણ માંહે સિધ્યો ॥૩॥
શુક રાજા જય પામીયો, એહને સુપસાયે,
ગૌહત્યાદિક પાપ જે, તે દૂર પલાયે ॥૪॥
અગમ્ય અપેય અભક્ષ્ય જે, કીધાં જેણે પ્રાણી;
તે નિર્મલ ઇણ ગિરિ થયા, એ જિનવર વાણી ॥૫॥

વાઘ સર્પ પ્રમુખા પશુ, તે પણ શિવ પામ્યા;
એ તીરથ સેવ્યા થકી, સવિ પાતક વામ્યા ॥૬॥
ચૈત્રી પૂનમે વંદતાં, ટલે દુઃખ કલેશ;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ઘણી, હોય સુજસ વિશેષ ॥૭॥

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

પ્રેમે પ્રણામો પ્રથમ દેવ, શત્રુંજય ગિરિ મંડન;
ભવિયણ મન આનંદ કરણ, દુઃખ દોહગ ખંડણ ॥૧॥
સુર નર કિન્નર નમે તુજ, ભક્તિશું પાયા;
પાવ પંક ફેડે સમત્થ, પ્રભુ ત્રિભુવન રાયા ॥૨॥
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ તુમ તણે, ચરણે શરણે રાખો;
કર જોડીને વિનવું, મુક્તિમાર્ગ મુજ દાખો ॥૩॥

॥ श्री ભક્તામર સ્તોત્રમ્ ॥

ભક્તામર પ્રણત મૌલિમણિપ્રભાણા
મુદ્યોતકં દલિત-પાપ-તમો-વિતાનમ્ ।
સમ્યક્ પ્રણમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા -
વાલમ્બનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્ ॥૧॥

યઃ સુસ્તુતઃ સકલ વાઙ્મય તત્ત્વબોધા-
દુદ્ભૂત-બુદ્ધિપટુભિઃ સુરલોકનાથૈઃ ।
સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતય-ચિત્તહરૈરુદારૈઃ,
સ્તોષ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ ॥૨॥

બુદ્ધયા વિનાપિ વિબુધા-ચિત-પાદપીઠ !,
સ્તોતું સમુદ્યત મતિર્વિગત ત્રપોહમ્ ।
બાલં વિહાય જલ સંસ્થિત મિન્દુભિમ્બ-મન્યઃ
ક ઇચ્છતિ જનઃ સહસા ગ્રહીતુમ્ ॥૩॥

વક્તું ગુણાન્ ગુણસમુદ્ર ! શશાંકકાન્તાન્,
કસ્તે ક્ષમઃ સુરગુરુ પ્રતિમોપિ બુદ્ધયા ? ।
કલ્પાન્તકાલ- પવનોદ્યત નકચકં,
કો વા તરીતુ મલ મમ્બુનિધિં ભુજાભ્યામ્ ? ॥૪॥

સોહં તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુનીશ !,
કર્તું સ્તવ વિગતશક્તિ-રપિ પ્રવૃત્તઃ ।
પ્રીત્યાત્મવીર્ય-મવિચાર્ય મૃગો મૃગેન્દ્રં,
નાભ્યેતિ કિં નિજશિશોઃ પરિપાલનાર્થમ્ ॥૫॥

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન ૩૫

અલ્પશ્રુતં શ્રુતવતાં પરિહાસ-ધામ,
ત્વદ્ભક્તિરેવ મુખરીકુરુતે બલાન્મામ્ ।
યત્કોકિલઃ કિલ મધૌ મધુરં વિરોતિ,
તચ્ચારુ-ચૂત- કલિકાનિકરૈકહેતુઃ ॥૬॥

ત્વત્સંસ્તવેન ભવ-સન્તતિ-સન્નિબદ્ધં,
પાપં ક્ષણાત્ક્ષયમુપૈતિ શરીર ભાજમ્ ।
આકાન્તલોક-મલિ-નીલ-મશેષ-માશુ,
સૂર્યાશુ-ભિન્નમિવ શાર્વર- મન્થકારમ્ ॥૭॥

મત્વેતિ નાથ ! તવ સંસ્તવનં
મયેદ-મારભ્યતે તનુ-ધિયાયિ તવ પ્રભાવાત્ ।
યેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિની દલેષુ,
મુક્તાફલ-ધુતિ-મુપૈતિ નનૂદભિન્દુઃ ॥૮॥

આસ્તાં તવ સ્તવન-મસ્ત-સમસ્ત દોષં,
ત્વત્સંકથાપિ જગતાં દુરિતાનિ હન્તિ ।
દૂરે સહસ્ત્રકિરણઃ કુરુતે પ્રભૈવ,
પદ્માકરેષુ જલજાનિ વિકાસભાગ્જિ ॥૯॥

નાત્યદ્ભુતં ભુવન-ભૂષણ ભૂત - નાથ !
ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવન્તમભિષ્ટુવન્તઃ ।
તુલ્યા ભવન્તિ ભવતો નનુ તેન કિંવા,
ભૂત્યાશ્રિતં ય ઇહ નાત્મસમં કરોતિ ॥૧૦॥

દ્રુવા ભવન્ત-મનિમેષ-વિલોકનીયં,
નાન્યત્ત તોષમુપયાતિ જનસ્ય ચક્ષુઃ ।
પીત્વા પયા શશિકર-દ્યુતિ-દુગ્ધસિન્ધોઃ,
ભારં જલં જલ નિધેરશિતું ક હચ્છેત્ ॥૧૧॥

યેઃ શાન્તરાગ-રુચિભિઃ પરમાણુભિસ્ત્વં,
નિર્માપિત- સ્ત્રિભુવનૈક-લલામભૂત ! ।
તાવન્ત એવ ખલુ તેડપ્પણવઃ પૃથિવ્યાં,
યત્તે સમાન-મપરં નહિ રૂપમસ્તિ ॥૧૨॥

વકત્રં ક્વ તે સુર-નરોરગ-નેત્રહારિ,
નિઃશેષ-નિર્જિત- જગત્ત્રિતયોપમાનમ્ ।
બિમ્બં કલંક-મલિનં ક્વ નિશાકરસ્ય ?
યદ્ વાસરે ભવતિ પાણુ- પલાશ-કલ્પમ્ ॥૧૩॥

સંપૂર્ણ-મણ્ડલ-શશાંક-કલા કલાપ,
શુભ્રા ગુણાસ્ત્રિભુવનં તવ લંઘયન્તિ ।
યે સંશ્રિતાસ્ત્રિજગદીશ્વર ! નાથમેકં,
કસ્માન્નિવારયતિ સંચરતો યથેષ્ટમ્ ? ॥૧૪॥

ચિત્રં કિમત્ર યદિ તે ત્રિદશાંગનાભિ,-
નીતં મનાગપિ મનો ન વિકાર-માર્ગમ્ ।
કલ્પાન્તકાલ-મરુતા ચલિતા-ચલેન,
કિં મન્દરાદ્રિ-શિખરં ચલિતં કદાચિત્ ? ॥૧૫॥

નિર્ધૂમવર્તિ-રપવર્જિત-તૈલપૂરઃ,
 કૃત્સ્નં જગત્રય-મિદં પ્રકટીકરોષિ ।
 ગમ્યો ન જાતુ મરુતાં ચલિતાચલાનાં,
 દીપોપરસ્ત્વમસિ નાથ ! જગત્રપ્રકાશઃ. ॥૧૬॥
 નાસ્તં કદાચિદ્દુપયાસિ ન રાહુગમ્યઃ
 સ્પષ્ટીકરોષિ સહસા યુગપજજગન્તિ ।
 નામ્ભોધરોદર-નિરુદ્ધમહાપ્રભાવઃ,
 સૂર્યાતિશાયિ-મહિમાસિ મુનીન્દ્ર ! લોકે ॥૧૭॥
 નિત્યોદયં દલિતમોહ-મહાન્ધકારં,
 ગમ્યં ન રાહુવદનસ્ય ન વારિદાનામ્ ।
 વિભ્રાજતે તવ મુખાબ્જ-મનલ્પકાન્તિ,
 વિદ્યોતયજજગદ્પૂર્વ-શશાંક-બિમ્બમ્ ॥૧૮॥
 કિં શર્વરીષુ શશિનાલિન વિવસ્વતા વા ?
 યુષ્મન્મુખેન્દુ-દલિતેષુ તમસ્સુ નાથ ! ।
 નિષ્પન્ન-શાલિ-વન-શાલિનિ જીવલોકે,
 કાર્યં કિયજજલધરૈ-જલભાર- નમ્રૈઃ ? ॥૧૯॥
 જ્ઞાનં યથા ત્વયિ વિભ્રાતિ કૃતાવકાશં,
 નૈવં તથા હરિહરાદિષુ નાયકેષુ ।
 તેજઃ સ્ફુરન્મણિષુ યાતિ યથા મહત્ત્વં,
 નૈવં તુ કાય શકલે કિરણા કુલેપિ ॥૨૦॥

મન્યે વરં હરિહરાદય એવ દૃષ્ટા,
દૃષ્ટેષુ યેષુ હૃદયં ત્વયિ તોષમેતિ ।
કિં વીક્ષિતેન ભવતા ભુવિ યેન નાન્યઃ
કશ્ચિન્મનો હરતિ નાથ ! ભવાન્તરેપિ ॥૨૧॥

સ્ત્રીણાં શતાનિ શતશો જનયન્તિ પુત્રાન્,
નાન્યા સુતં ત્વદુપમં જનની પ્રસૂતા ।
સર્વા દિશો દધતિ ભાનિ સહસ્ત્રરશ્મિં,
પ્રાચ્યેવ દિગ્જનયતિ સ્કુરદંશુજાલમ્ ॥૨૨॥

ત્વામમનન્તિ મુનયઃ પરમં
પુમાંસ-માદિત્યવર્ણ-મમલં તમસઃ પરસ્તાત્ ।
ત્વામેવ સમ્યગુપલભ્ય જયન્તિ મૃત્યું,
નાન્યઃ શિવઃ શિવપદસ્ય મુનીન્દ્ર ! પન્થાઃ ॥૨૩॥

ત્વામવ્યયં વિભુમચિન્ત્યમસંખ્યમાદ્યં,
બ્રહ્માણમીશ્વરમનન્ત-મનઃ્ગકેતુમ્ ।
યોગીશ્વરં વિદિતયોગમનેકમેકં,
જ્ઞાનસ્વરૂપ-મમલં પ્રવદન્તિ સન્તઃ ॥૨૪॥

બુદ્ધસ્ત્વમેવવિબુધાર્થિત-બુદ્ધિ-બોધાત્,
ત્વં શંકરોસિ ભુવનત્રય- શંકરત્વાત્ ।
ધાતાસિ ધીર ! શિવમાર્ગવિધેર્વિધાનાદ્,
વ્યકતં ત્વમેવ ભગવન્ પુરુષોત્તમોસિ ॥૨૫॥

તુભ્યં નમસ્ત્રિભુવનાર્તિહરાય નાથ !
 તુભ્યં નમઃક્ષિતિ-તલામલ-ભૂષણાય ।
 તુભ્યં નમસ્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરાય,
 તુભ્યં નમો જિન ! ભવોદધિ-શોષણાય ॥૨૬॥
 કો વિસ્મયોત્ર ? યદિ નામ ગુણૌરશેષૈ-સ્ત્વં
 સંશ્રિતો નિરવકાશતયા મુનીશ ! ।
 દોષૈરુપાત્ત-વિવિધાશ્રય-જાત-ગર્વેઃ
 સ્વપ્નાન્તરેપિ ન કદાચિદ પીક્ષિતોસિ ॥૨૭॥
 ઉચ્ચૈરશોકતરુ-સંશ્રિત-મુન્મયૂખ,
 -માભાતિ રૂપમમલં ભવતો નિતાન્તમ્ ।
 સ્પષ્ટોલ્લસત્કિરણમસ્ત-તમોવિતાનં,
 બિમ્બં રવેરિવ પયોધર પાર્શ્વવર્તિ ॥૨૮॥
 સિંહાસને મણિ-મયુખ-શિખા-વિચિત્રે,
 વિભ્રાજતે તવ વપુઃ કનકાવદાતમ્ ।
 બિમ્બં વિયદ્વિલસદંશુ-લતા-વિતાનં,
 તુઙ્ગોદયાદ્રિ-શિરસીવ સહસ્ત્રરશ્મેઃ ॥૨૯॥
 કુંદાવદાત-ચલયામર-ચારુશોભં,
 વિભ્રાજતે તવ વપુઃ કલધૌતકાન્તમ્ ।
 ઉદચ્છ્રશાઙ્ક-શુચિ-નિર્ઝર-વારિધાર-મુચ્ચૈસ્તટં
 સુરગિરેરિવ શાતકૌમ્ભમ્ ॥૩૦॥

છત્રત્રયં તવ વિભાતિ શશાઙ્કકાન્ત-મુચ્યૈઃ
સ્થિતં સ્થગિત-ભાનુકર-પ્રતાપમ્ ।
મુક્તાફલ-પ્રકર-જાલ-વિવૃદ્ધ- શોભં,
પ્રખ્યાપયત્રિજગતઃ પરમેશ્વરત્વમ્ ॥૩૧॥

ઉન્નિદ્ર-હેમ-નવપંકજ-પુંજ-કાન્તિ,-
પર્યુલ્લસન્નખ-મયૂખ-શિખાભિરામૌ ।
પાદૌ પદાનિ તવ યત્ર જિનેન્દ્ર ! ધત્તઃ,
પદ્માનિ તત્ર વિબુધાઃ પરિકલ્પયન્તિ ॥૩૨॥

ઇત્યં યથા તવ વિભૂતિ-રભૂજિજનેન્દ્ર !,
ધર્મોપદેશન-વિધૌ ન તથા પરસ્ય ।
યાદૃક્ પ્રભા દિનકૃતઃ પ્રહતાન્ધકારા,
તાદૃક્ કુતો ગ્રહ-ગણસ્યવિકાશિનોપિ ? ॥૩૩॥

શ્યોતન્મદાવિલ-વિલોલ-કપોલમૂલ,-
મત્ત-ભ્રમદ્-ભ્રમર-નાદ-વિવૃદ્ધકોપમ્ ।
ઐરાવતાભિભમુદ્ધત-માપતન્તં,
દૃષ્ટ્વા ભયં ભવતિ નો ભવદાશ્રિતાનામ્ ॥૩૪॥

ભિન્નેભ-કુમ્ભ-ગલદુજ્જવલશોણિતાક્ત,
મુક્તાફલ-પ્રકર-ભૂષિત-ભૂમિભાગ ।
બદ્ધકમઃ કમગતં હરિણાધિપોપિ,
નાકામતિ કમયુગા-ચલ-સંશ્રિતં તે ॥૩૫॥

કલ્પાન્તકાલ- પવનોદ્ધત-વહ્નિકલ્પં,
દાવાનલં જ્વલિતમુજ્જવલ-મુત્કુલિંગમ્ ।
વિશ્વં જિઘત્સુભિવ સંમુખમાપતન્તં,
ત્વન્નામ-કીર્તન-જલં શમયત્યશેષમ્ ॥૩૬॥

રક્તેક્ષણં સમદ-કોકિલ- કણ્ઠનીલં,
ક્રોધોદ્ધતં ફણિનમુત્કણ-માપતન્તમ્ ।
આક્રામતિ ક્રમ-યુગેન નિરસ્ત-શંક,
સ્ત્વન્નામ-નાગદમની હૃદિ યસ્ય પુંસઃ ॥૩૭॥

વલ્ગાતુરઙ્ગ-ગજગર્જિત-ભીમનાદ,-
માજૌ બલં બલવતામપિ ભૂપતીનામ્ ।
ઉદ્દહૃદિવાકર-મયુખ-શિખાપવિદ્ધં,
ત્વત્કીર્તનાત્તમ ઇવાશુ ભિદામુપૈતિ ॥૩૮॥

કુન્તાગ્ર-ભિન્ન-ગજ-શોણિત-વારિવાહ,
વેગાવતાર-તરણા-તુર- યોધભીમે ।
યુદ્ધે જયં વિજિત-દુર્જય-જેયપક્ષા,
-સ્ત્વત્પાદપંકજ-વનાશ્રયિણો લભન્તે ॥૩૯॥

અમ્ભોનિધૌ ક્ષુભિત-ભીષણ-નકચક,
-પાઠીનપીઠ-ભય-દોલ્બણ-વાડવાગ્નૌ ।
રંગત્તરંગ-શિખર-સ્થિત-યાનપાત્રા,
-સ્ત્રાસં વિહાય ભવતઃ સ્મરણાદ્ વ્રજન્તિ ॥૪૦॥

ઉદ્ભૂત-ભીષણ-જલોદર-ભારભુગ્નાઃ,
શોચ્યાં દશા-મુપગતાશ્ચ્યુત-જીવિતાશા ।
ત્વત્પાદપંકજ-રજોમૂત-દિગ્ધ-દેહા,
મર્ત્યા ભવન્તિ મકરધ્વજ-તુલ્યરૂપાઃ ॥૪૧॥

આપાદકણ્ઠ-મુરુ-શંખલ-વેષ્ટિતાંગા,
ગાઢં બૃહન્નિગડ-કોટિ-નિઘૃષ્ટ-જંઘા ।
ત્વન્નામ-મન્ત્ર-મનિશં મનુજાઃ સ્મરન્તઃ,
સઘઃ સ્વયંવિગત-બન્ધ-ભયા ભવન્તિ ॥૪૨॥

મત્ત-દ્વિપેન્દ્ર- મૃગરાજ-દવાનલાહિ,
-સંગ્રામ-વારિધિ-મહોદર-બન્ધનોત્થમ્ ।
તસ્યાશુ નાશ-મુપયાતિ ભયં ભિયેવ,
યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥૪૩॥

સ્તોત્રસ્રજં તવ જિનેન્દ્ર ! ગુણૌર્નિબદ્ધાં
ભક્ત્યામયારુચિર-વર્ણ-વિચિત્ર-પુષ્પામ્ ।
ધત્તે જનો ય ઇહ કણ્ઠ-ગતા- મજસ્ત્રં,
તં માનતુંગ-મવશા સમુપેતિ લક્ષ્મીઃ ॥૪૪॥

પછી દુહા કહેવા પૂર્વક ચાલીસ ખમા૦ આપવા. દરેક ખમા૦
વખતે 'સિદ્ધાચલ' એ દુહો બોલવો.

ધન્ય ધન્ય સૌરઠ દેશ જિહાં, તીરથ માંહે સાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, જનપદમાં શિરદાર ૧૧
 “સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સૌરઠ દેશ મોઝાર;
 મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર.”
 અહોનિશ આવત ઢુંકડા, તે પણ જેહને સંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, પામ્યા શિવવધુ રંગ ૧૨। સિ. ।
 વિરાધક જિન આણના, તે પણ હુઆ વિશુદ્ધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, પામ્યા નિર્મલ બુદ્ધ ૧૩। સિ. ।
 મહામ્લેચ્છ શાસનરિપુ, તે પણ હુઆ ઉપસંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, મહિમા દેખી અનંત ૧૪। સિ. ।
 મંત્ર યોગ અંજન સર્વે, સિદ્ધ હુએ જિન ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, પાતકહારી નામ ૧૫। સિ. ।
 સુમતિ સુધારસ વરસતે, કર્મદાવાનલ સંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, ઉપશમ તસ ઉલસંત ૧૬। સિ. ।
 શ્રુતધર નિતુ નિતુ ઉપદિશે, તત્વાતત્ત્વ વિચાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, ગ્રહે ગુણયુત શ્રોતાર ૧૭। સિ. ।
 પ્રિયમેલક ગુણગણ તણું, કીર્તિ કમલા સિંધુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, કલિકાલે જગબંધુ ૧૮। સિ. ।
 શ્રી શાંતિ તારણ તરણ, જેહની ભક્તિ વિશાલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીયે, દિનદિન મંગલમાલ ૧૯। સિ. ।

શ્વેત ધજા જસ લહકતી, ભાખે ભવિને એમ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, ભ્રમણ કરો છો કેમ ? ૧૦૧ સિ. ।
 સાધક સિદ્ધ દશાભણી, આરાધે એક ચિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સાધન પરમ પવિત્ર ૧૧૧ સિ. ।
 સંઘપતિ થઈ જેહની, જે કરે ભાવે યાત્ર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, તસ હોય નિર્મલ ગાત્ર ૧૨૧ સિ. ।
 શુદ્ધાતમ ગુણ રમણતા, પ્રગટે જેહને સંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, જેહનો જસ અભંગ ૧૩૧ સિ. ।
 રાયણવૃક્ષ સોહામણું, જિહાં જિનેશ્વર પાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સેવે સુરનર રાય ૧૪૧ સિ. ।
 પગલાં પુજી ઋષભનાં, ઉપશમ જેહને ચંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સમતા પાવન અંગ ૧૫૧ સિ. ।
 વિદ્યાધર જ મિલે બહુ, વિચરે ગિરિવર શૃંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, ચઢતે નવરસ રંગ ૧૬૧ સિ. ।
 માલતી મોગર કેતકી, પરિમલ મોહે ભૃંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પૂજો ભવિ જિન અંગ ૧૭૧ સિ. ।
 અજિત જિનેશ્વર જિહાં રહ્યા, ચોમાસું ગુણગેહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, આણી અવિહડ નેહ ૧૮૧ સિ. ।
 શાંતિ જિનેશ્વર સોલમા, સોલ કષાય કરી અંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, ચાતુર્માસ રહંત ૧૯૧ સિ. ।

નેમિ વિના જિનવર સવે, આવ્યા છે ઈણે ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, શુદ્ધ કરે પરિણામ ૧૨૦। સિ. ।
 નમિ નેમિ જિન અંતરે, અજિત શાંતિ સ્તવ કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, નંદિષેણ પ્રસિદ્ધ ૧૨૧। સિ. ।
 ગણધર મુનિ ઉવજાયાતિમ, લાભ લહ્યા કેઈ લાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, જ્ઞાન અમૃતરસ ચાખ ૧૨૨। સિ. ।
 નિત્ય ઘંટા ટંકારવે, રણાળણે ઝલ્લરી નાદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, દુંદુભિ માદલ વાદ ૧૨૩। સિ. ।
 જેણે ગિરિ ભરત નરેસરે, કીધો પ્રથમ ઉદ્ધાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, મોહમય મૂરતિ સાર ૧૨૪। સિ. ।
 ચૌમુખ ચઉગતિ દુઃખ હરે, સોવનમય સુવિહાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, અક્ષય સુખ દાતાર ૧૨૫। સિ. ।
 ઈણ તીરથ મહોટા કહ્યા, સોલ ઉદ્ધાર સફાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, લઘુ અસંખ્ય વિચાર ૧૨૬। સિ. ।
 દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણો, જેહથી થાયે અંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, શત્રુંજય સમરંત ૧૨૭। સિ. ।
 પુંડરિક ગણધર હુઆ, પ્રથમ સિદ્ધ ઈણે ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પુંડરીકગિરિ નામ ૧૨૮। સિ. ।
 કાંકરે કાંકરે ઈણે ગિરિ, સિદ્ધ હુઆ સુપવિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સિદ્ધક્ષેત્ર સમયિત્ત ૧૨૯। સિ. ।
 મલ દ્રવ્ય ભાવ વિશેષથી, જેહથી જાયે દૂર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, વિમલાચલ સુખ પૂર ૧૩૦। સિ. ।

સુરવરા બહુ જે ગિરે, નિવસે નિર્મલ ઠાણ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, સુરગિરિ નામ પ્રમાણ ૧૩૧। સિ. ।
 પરવત સહુ માંહે વડો, મહાગિરિ તેણે કહંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, દરશન લહે પુણ્યવંત ૧૩૨। સિ. ।
 પુણ્ય અનર્ગલ જેહથી, થાયે પાપ વિનાશ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, નામ ભલું પુણ્યરાશ ૧૩૩। સિ. ।
 લક્ષ્મીદેવીએ કર્યો, કુંડે કમલ નિવાસ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પદ્મનામ સુવાસ ૧૩૪। સિ. ।
 સવિગિરિમાં સુરપતિ સમો, પાતક પંક વિલાત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, પર્વતછંદ્ર વિખ્યાત ૧૩૫। સિ. ।
 ત્રિભુવનમાં તીરથ સવે, તેહમાં મોટો એહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, મહાતીરથ જસ રેહ ૧૩૬। સિ. ।
 આદિ અંત નહિ જેહનો, કોઈ કાલે ન વિલાય,
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, શાશ્વતગિરિ કહેવાય ૧૩૭। સિ. ।
 ભદ્ર ભલા જે ગિરિવરે, આવ્યા હોય અપાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, નામ સુભદ્ર સંભાર ૧૩૮। સિ. ।
 વીર્ય વધે શુભ સાધુને, પામી તીરથ ભક્તિ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, નામે જે દૃઢશક્તિ ૧૩૯। સિ. ।
 શિવગતિ સાધે જે ગિરિ, તે માટે અભિધાન;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણામીયે, મુક્તિનિલય ગુણખાણ ૧૪૦। સિ. ।

॥ દેવવંદનનો પાંચમો જોડો ॥

વિધિ- પૂર્વ પ્રમાણે જાણવી. વિશેષમાં સઘળી વસ્તુ અને સઘળી ક્રિયામાં દસને બદલે પચાસ પચાસ જાણવી, અને સંતિકરંને સ્થાને ચૈત્યવંદન ભાવ્ય કહેવું તેમજ દેવવંદનની વિધિ પ્રથમની જેમ જાણવી.

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

શેત્રુંજય શિખરે ચઢીયા સ્વામી, કહીયે હું અર્ચીશું;
રાયણ તરુવર તલે પાય, આણંદે ચરચીશું ॥૧॥
નંદવણ વિલેપન પૂજના, કરી આરતી ઉતારીશ;
મંગલ દીપક જ્યોતિ થુતિ, કરી દુરિત નિવારીશ ॥૨॥
ધન્ય ધન્ય તે દિન માહરો એ, ગણીશ સફલ અવતાર;
નય કહે આદીશ્વર નમો, જિમ પામો જયકાર ॥૩॥

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

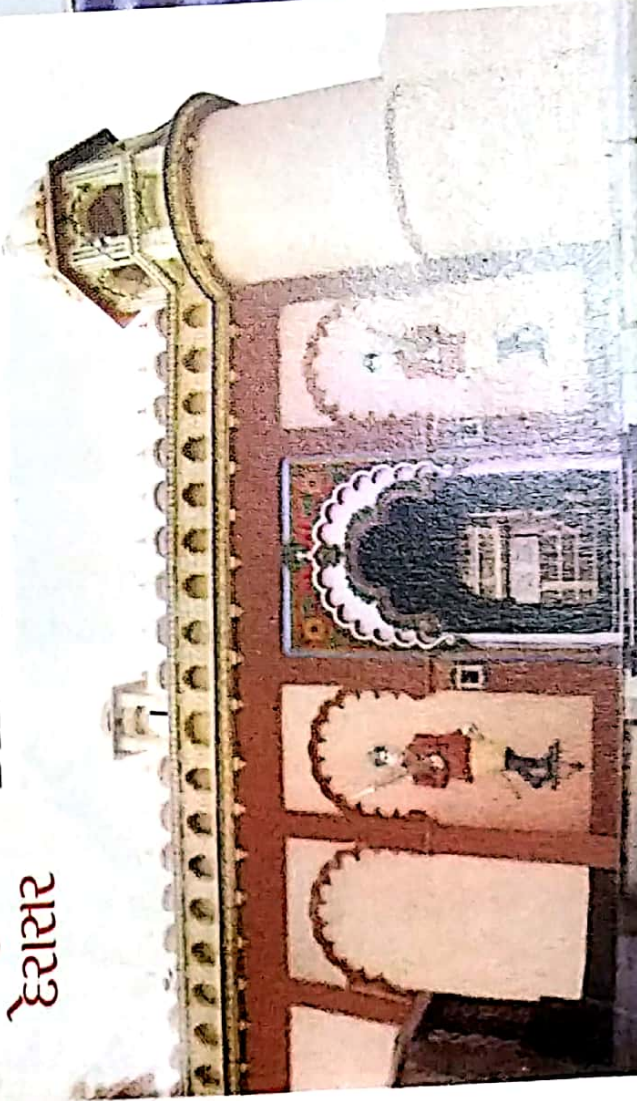
તુજ મૂર્તિને નિરખવા, મુજ નયણાં તરસે;
તુમ ગુણગણને બોલવા, રસના મુઝ હરખે ॥૧॥
કાયા અતિ આણંદ મુજ, તુમ પદયુગ ફરસે;
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરશે ॥૨॥
એમ જાણીને સાહેબા એ, નેક નજરે મોહે જોય;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સુનજરથી, તે શું જે નવિ હોય ॥૩॥

શ્રી
બાબુ જૈન
દેરાસર

સિદ્ધગિરિ ઉપર સૂરિ-રામચંદ્ર પ્રતિમા
શ્રી ધર્મનાથ જિનાલય-તલેઢી

॥ પ્રથમ થોય જોડો ॥

(રાગ : શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર...)

જિહાં ઓગણ્યોતર કોડાકોડી, તેમ પંચાશી લખવલી જોડી,
ચુમ્માલીશ સહસ્ત્ર કોડી;
સમવસર્યા જિહાં એતી વાર, પૂર્વ નવાણું એમ પ્રકાર,
નાભિ નરિંદ મહાર ॥૧॥

સહસ્રકુટ અષ્ટાપદ સાર, જિન ચોવીશ તણા ગણધાર,
પગલાંનો વિસ્તાર;
વલી જિનબિંબ તણો નહીં પાર, દેહરી થંભે બહુ આકાર,
વંદુ વિમલગિરિ સાર ॥૨॥

એંશી સીત્તેર સાઠ પચાસ, બાર જોયણ માને જસ વિસ્તાર,
ઠગ દુ તિ ચઉ પણ આર;
માન કહ્યું એહનું નિરધાર, મહિમા એહનો અગમ અપાર,
આગમ માંહે ઉદાર ॥૩॥

ચૈત્રી પૂનમ દિન શુભ ભાવે, સમકિતદૃષ્ટિ સુર નર આવે,
પૂજા વિવિધ રચાવે;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ભાવના ભાવે, દુરગતિ દોહગ દૂર ગમાવે,
બોધિબીજ જસ પાવે ॥૪॥

॥ દ્વિતીય થોય જોડો ॥

(રાગ : શ્રી શત્રુંજય તીરથસાર...)

શત્રુંજય સાહેબ પ્રથમ જિણંદ, નાભિ ભૂપ કુલ કમલ દિણંદ,
મરૂદેવીનો નંદ;
જસ મુખ સોહે પૂનમ ચંદ, સેવા સારે ઇંદ નરિંદ,
ઉન્મૂલે દુઃખ દંદ;
વાંછિત પૂરણ સુરતરૂ કંદ, લંછન જેહને સુરભિનંદ,
ફેડે ભવ ભય ફંદ;
પ્રણમે જ્ઞાનવિમલ સુરિંદ, જેહના અહોનિશ પદઅરવિંદ,
નામે પરમાનંદ ॥૧॥

શ્રી સીમંધર જિનવર રાજે, મહાવિદેહે બાર સમાજે,
ભાખે ઇમ ભવિ કાજે;
સિદ્ધક્ષેત્ર નામે ગિરિરાજે, એક જ ભરત માંહે એ છાજે,
ભવજલ તરણ જહાજે;
અનંત તીર્થકરવાણી ગાજે, ભવિ મન કેરા સંશય ભાંજે,
સેવક જનને નિવાજે;
વાજે તાલ કંસાલ પવાજે, ચૈત્રી મહોત્સવ અધિક દીવાજે,
સુર નર સજી બહુ સાજે ॥૨॥

રાગ દ્વેષ વિષ ખીલણ મંત, ભાંજી ભવ ભય ભાવઠ ભ્રાંત,
ટાલે દુઃખ દુરંત;
સુખ સંપત્તિ હોય જે સમરંત, ધ્યાયે અહનિશ સઘલાં સંત,
ગાયે ગુણ મહંત;

શિવસુંદરી વશ કરવા તંત, પાપ તાપ પીલણ એ જંત,
સુણીએ તે સિદ્ધાંત;
આણી મોટી મનની ખંત, ભવિયણ ધ્યાવો એકણ ચિત્ત,
રાન વેલાઉલ હુંત ॥૩॥

આદિજીનેશ્વર પદ અનુસરતી, ચતુરંગુલ ઊંચી રહે ધરતી,
દુરિત ઉપદ્રવ હરતી;
સરસ સુધારસ વયણ ઝરંતી, જ્ઞાનવિમલ ગિરિ સાન્નિધ્ય કરંતી,
દુશ્મન દુષ્ટ દલંતી;
દાડિમ પફ્ફ કલી સમદંતી, જ્યોતિ ગુણ ઇહાં રાજી પંતી,
સમકિત બીજ વપંતી;
ચક્કેસરી સુરસુંદરી હુંતી, ચૈત્રીપૂનમ દિન આવંતી,
જય જયકાર ભણંતી ॥૪॥

॥ શ્રી વિમલગિરિજીનું સ્તવન ॥

(રાગ : જિણંદા પ્યારા મુણીંદા પ્યારા...)

તીરથ વારૂ એ તીરથ વારૂ, સાંભલજો સૌ તારૂં રે;
ભવજલનિધિ તરવા ભવિજનને, પ્રવહણ પરે એ તારૂં રે. તીરથ૦ ॥૧॥
એ તીરથનો મહિમા મોટો, નવિ માને તે કારૂં રે;
પાર ન પામે કહેતાં કોઈ, પણ કહીયે મતિ સારૂં રે. તીરથ૦ ॥૨॥
સાધુ અનંતા ઇહાંકણે સિદ્ધા, અંત કર્મના કીધાં રે;
અનુભવ અમૃત રૂસ જિણે પીધા, અભયદાન જગ દીધાં રે. તીરથ૦ ॥૩॥

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન ૫૭

નમિ વિનમિ વિદ્યાધર નાયક, દ્રાવિડ વારિખિલ્લ જાણો રે;
 થાવચ્ચા શુક સેલગ પંથગ, પાંડવ પાંચ વખાણો રે. તીરથં ॥૪॥
 રામ મુનિ ને નારદ મુનિવર, શાંબ પ્રદ્યુમ્ન કુમારો રે;
 મહાનંદ પદ પામ્યા તેહના, મુનિવર બહુ પરિવારો રે. તીરથં ॥૫॥
 તેહ ભણી સિદ્ધક્ષેત્ર એહનું, નામ થયું નિરધાર રે;
 શત્રુંજય કલ્પ માહાત્મ્યે, એહનો બહુ અધિકાર રે. તીરથં ॥૬॥
 તીરથ નાયક વાંછિત દાયક, વિમલાચલ જે ધ્યાવે રે;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ કહે તે ભવિને, ધર્મ શર્મ ઘરે આવે રે. તીરથં ॥૭॥

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

માદલ તાલ કંસાલ સાર, ભુંગલ ને ભેરી;
 ઢોલ દદામા (દુંદુંભી) દડવડી, સરણાઈ નફેરી ॥૧॥
 શ્રી મંડલ વીણા રબાવ, સારંગી, સારી;
 તંબૂરા કડતાલ શંખ, ઝલ્લરી ઝણકાર ॥૨॥
 વાજિંત્ર નવ નવ છંદ શું એ, ગાઓ જિન ગુણ ગીત;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા લહો, જિમ હોય જગે જસ રીત ॥૩॥

॥ શ્રી ચૈત્યવંદન ભાષ્ય ॥

વંદિતુ વંદણિજજે; સવ્વે ચિઈવંદણાઈ સુવિચારં ।
બહુ વિત્તિભાસચુણી-સુચાણુસારેણ વુચ્છામિ ॥૧॥

દહતિગ અહિગમ પણગં, દુદિસિ-તિહુગ્ગહ-તિહઉ વંદણયા ।
પણિવાય- નમુક્કારા, વન્ના સોલ-સય-સીયાલા ॥૨॥

છગસિઈ સયં તુ પયા, સગનઉઈ સંપયાઉ પણ દંડા ।
બાર અહિગાર ચઉવંદણિજજ, સરણિજજ ચઉહજિણા ॥૩॥

ચઉરો થુઈનિમિત્તદ્દ, બાર હેઉ અ સોલ આગારા ।
ગુણવીસ દોસ ઉસ્સગ્ગ, માણથુતં ચ સગવેલા ॥૪॥

દસ આસાયણ-ચાઓ, સવ્વે ચિઈવંદણાઈ ઠાણાઈ ।
ચઉવીસ દુવારેહિં, દુસહસ્સા હુંતિ ચઉ સયરા ॥૫॥

તિન્નિ નિસીહી તિન્નિઉ, પયાહિણા તિન્નિ ચેવ ય પણામા ।
તિવિહા પૂયા ય તહા, અવત્થ-તિય-ભાવણં ચેવ ॥૬॥

તિદિસિ નિરિક્ખણ વિરઈ, પયભૂમિ-પમજજણં ચ તિક્ખુત્તો ।
વન્નાઈ-તિયં મુદ્દાતિયં ચ તિવિહં ચ પણિહાણં ॥૭॥

ઘર-જિણહર-જિણપૂઆ, વાવારચ્ચાયઓ નિસીહિ-તિગં ।
અગ્ગદારે મજ્જે, તઈયા ચિઈ-વંદણા-સમએ ॥૮॥

અંજલિબદ્ધો અદ્ધો, ણાઓ અ પંચંગઓ અ તિપણામા ।
સવ્વત્થ વા તિવારં, સિરાઈ - નમણે પણામં-તિયં ॥૯॥

અંગગ્ગભાવભેયા, પુફ્ફાહાર થુઈહિં પૂયતિગં ।
પંચુવચારા અદ્ધો, -વચાર સવ્વોવચારા વા ॥૧૦॥

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન ૫૩

ભાવિજ્જ અવત્થતિયં, પિંડત્થ પયત્થ રૂવ-રહિયત્તં ।
 છઉમત્થ કેવલિત્તં, સિદ્ધત્તં ચેવ તસ્સત્થો ॥૧૧॥
 ન્હવણચ્ચગેહિં છઉમત્થ,-વત્થ પડિહારગેહિં કેવલિયં ।
 પલિયં કુસ્સગ્ગેહિઅ, જિણસ્સ ભાવિજ્જ સિદ્ધત્તં ॥૧૨॥
 ઉઠ્ઠાહો તિરિઆણં, તિદિસાણ નિરિક્ખણં ચઈજ્જહવા ।
 પચ્છિમ દાહિણ વામાણ, જિણમુહન્નત્થ-દિઠ્ઠિ-જુઓ ॥૧૩॥
 વન્નતિયં વન્નત્થાલંબણમાલંબણં તુ પડિમાઈ ।
 જોગ જિણ મુત્તસુત્તી, મુદ્દાભેએણ મુદ્દતિયં ॥૧૪॥
 અન્નુત્તંતરિ અંગુલિ-કોસાગારેહિં દોહિં હત્થેહિં ।
 પિટ્ઠોવરિ કુપ્પર, સંઠિએહિં તહ જોગમુદ્દત્તિ ॥૧૫॥
 ચત્તારિ અંગુલાઈ, પુરઓ ઊણાઈ જત્થ પચ્છિમઓ ।
 પાયાણં ઉસ્સગ્ગો, એસા પુણ હોઈ જિણમુદ્દા ॥૧૬॥
 મુત્તાસુત્તી મુદ્દા, જત્થ સમા દોવિ ગબ્ભિઆ હત્થા ।
 તે પુણ નિલાડદેસે, લગ્ગા અન્ને અલગ્ગત્તિ ॥૧૭॥
 પંચંગો પણિવાઓ, થય પાઠો હોઈ જોગમુદ્દાએ ।
 વંદણ જિણમુદ્દાએ, પણિહાણં મુત્તસુત્તીએ ॥૧૮॥
 પણિહાણતિગં ચેઈઅ,-મુણિવંદણ-પત્થણા સરૂવં વા ।
 મણ-વય-કાએગત્તં, સેસ-તિયત્થો ય પયડુત્તિ ॥૧૯॥
 સચ્ચિત્તદવ્વ મુજ્જણમચિત્તમણુજ્જણં મણોગત્તં ।
 ઇગસાડિ ઉત્તરાસંગુ, અંજલિ સિરસિ જિણદિઠ્ઠે ॥૨૦॥

ઇય પંચવિહાભિગમો, અહવા મુચ્યંતિ રાય ચિન્હાઈ ।
 ખગ્ગં છતો-વાણહ, મઉં ચમરે અ પંચમએ ॥૨૧॥
 વંદંતિ જિણે દાહિણ, - દિસિદ્ધિઆ પુરિસ વામદિસિ નારી ।
 નવકર જહન્નુ સદ્ધિ કર, જિદ્ધ મજ્જુગ્ગહો સેસો ॥૨૨॥
 નમુક્કારેણ જહન્ના, ચિઈવંદણ મજ્જ દંડથુઈ જુઅલા ।
 પણદંડ-થુઈ-ચઉક્કગ, થયપણિહાણોહિં ઉક્કોસા ॥૨૩॥
 અન્ને બિંતિ ઇગેણં, સક્ક-ત્થએણં જહન્ન-વંદણયા ।
 તદ્દુગતિગેણ મજ્જા, ઉક્કોસા ચઉહિં પંચહિં વા ॥૨૪॥
 પણિવાઓ પંચંગો, દો જાણુ કરદુગુત્તમંગં ચ ।
 સુમહત્થ નમુક્કારા, ઇગ દુગ તિગ જાવ અકુસયં ॥૨૫॥
 અડસદ્ધિ અકુવીસા, નવ નઉય સયં ચ દુસયસગનઉયા ।
 દોગુણતીસ દુસકા, દુસોલ અડનઉયસય દુવન્નસયં ॥૨૬॥
 ઇઅ નવકાર ખમાસમણ, ઇરિયસક્કત્થઆઈ દંડેસુ ।
 પણિહાણેસુ અ અદુરુત્ત, વન્ન સોલસય સીયાલા ॥૨૭॥
 નવ બત્તીસ તિત્તીસા, તિયત્ત અડવીસ સોલ વીસ પયા ।
 મંગલ ઇરિયા-સક્કત્થ, યાઈસુ એગસીઈસયં ॥૨૮॥
 અકુદ્ધ નવકુય અકુવીસ, સોલસ ય વીસ વિસામા ।
 કમસો મંગલ-ઇરિયા, સક્કત્થયાઈસુ સગનઉઈ ॥૨૯॥
 વન્નકુસદ્ધિ નવ પય, નવકારે અકુસંપયા તત્થ ।
 સગ સંપય પય તુલ્લા, સતરફખર અકુમી દુપયા ॥૩૦॥

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન ૫૫

પણિવાય અફખરાઈ, અઠાવીસં તહા ય ઇરિયાએ ।
 નવનઉય - મફખરસયં, દુતિસપયસંપયા અઠ ॥૩૧॥
 દુગ દુગ ઇગ ચઉ ઇગ પણ, ઇગારછગ ઇરિય-સંપયાઈ પયા ।
 ઇચ્છા ઇરિ ગમ પાણા, જે મે એગિંદિ અભિ તસ્સ ॥૩૨॥
 અબ્મુવગમો નિમિત્તં, ઓહેઅરહઉ-સંગહે પંચ ।
 જીવ-વિરાહણ-પડિક્કમણ, ભેયઓ તિન્નિ ચુલાએ ॥૩૩॥
 દુ-તિ-ચઉ પણ પણ પણ દુ, ચઉ તિપય સક્કત્થય સંપયાઈપયા ।
 નમુ-આઈગ પુરિસો લોગુ, અભય ધમ્મપ્પ જિણ સવ્વં ॥૩૪॥
 થોઅવ્વ સંપયા ઓહ, ઇયરહેઉ-વઓગતદ્દેઉ ।
 સવિસેસુવઓગ સરૂવ, હેઉ નિયસમ-ફલય મુકખે ॥૩૫॥
 દો સગનઉઆવન્ના, નવસંપય પયતિત્તીસ સક્કત્થએ ।
 ચેઈયથયક-સંપય, તિયત્ત-પયવન્નદુસયગુણતીસા ॥૩૬॥
 દુ છ સગ નવ તિય છ ચઉ-છપ્પય ચિઈસંપયા પયા પઢમા ।
 અરિહં વંદણ સદ્ધા, અન્ન સુહુમ એવ જા તાવ ॥૩૭॥
 અબ્મુવગમો નિમિત્તં, હેઉ ઇગ બહુવયંત આગારા ।
 આગંતુગ આગારા, ઉસ્સગ્ગાવહિ સરૂવક ॥૩૮॥
 નામથયાઈસુ સંપય, પયસમ અડવીસ સોલ વીસ કમા ।
 અદુરૂત્ત-વન્ન દોસક, દુસયસોલ-કનઉઅસયં ॥૩૯॥
 પણિહાણિ દુવન્નસયં, કમેણ સગતિ ચઉવીસ તિત્તીસા ।
 ગુણતીસ અઠાવીસા, ચઉતી-સિગતીસ બાર ગુરુવન્ના ॥૪૦॥

પણા દંડા સકકત્થય, ચેઈઅ નામ સુઅ સિદ્ધત્થય ઇત્થ ।
 દો ઇગ દો દો પંચ ય, અહિગારા બારસ કમેણ ॥૪૧॥
 નમુ જેઅ અ અરિહં લોગ, સવ્વ પુફ્ફ ખ તમ સિદ્ધ જો દેવા ।
 ઉજિંજ ચત્તા વેયા, વચ્ચગ, અહિગાર પઠમપયા ॥૪૨॥
 પઠમ-હિગારે વંદે, ભાવજિણો બીયએઉ, દવ્વજિણો ।
 ઇગચેઈય-ઠવણજિણો, તઈય ચઉત્થંમિ નામજિણો ॥૪૩॥
 તિહુઅણ- ઠવણજિણો પુણ, પંચમએ વિહરમાણ જિણ છકે ।
 સત્તમએ સુય નાણં, અક્રમએ સવ્વ- સિદ્ધ થુઈ ॥૪૪॥
 તિત્થાહિવ-વીર થુઈ, નવમે દસમેય ઉજ્જયંત થુઈ ।
 અક્રાવયાઈઈગદિસિ, સુદિદ્ધિ સુર-સમરણા ચરિમે ॥૪૫॥
 નવ અહિગારા ઇહ, લલિઅવિત્થરા વિત્તિમાઈ અણુસારા ।
 તિન્નિ સુય-પરં પરયા, બીઓ દસમો ઇગારસમો ॥૪૬॥
 આવસ્સય- ચુણ્ણીએ, જં ભણિયં સેસયા જહિચ્છાએ ।
 તેણં ઉજિંજતાઈ-વિ, અહિગારા સુયમયા ચેવ ॥૪૭॥
 બીઓ સુઅત્થયાઈ, અત્થઓ વન્નિઓ તહિં ચેવ ।
 સકકત્થ યંતે પઠિઓ, દવ્વારિહવસરિ પયડત્થો ॥૪૮॥
 અસઢાઈન્નાણવજ્જં, ગીઅત્થ-અવારિઅં તિ મજ્જત્થા ।
 આયરણાવિહુઆણત્તિ, વયણઓ સુબહુ મન્નંતિ ॥૪૯॥
 ચઉવંદણિજ્જ જિણ મુણિ, સુયસિદ્ધા ઇહ સુરાઈ સરણિજ્જા ।
 ચઉહ જિણા નામ ઠવણ, દવ્વ ભાવજિણ-ભેએણં ॥૫૦॥

નામ જિણા જિણ નામા, ઠવણજિણા પુણ જિણિંદ પડિમાઓ ।
 દવ્વજિણા જિણ જીવા, ભાવજિણા સમવસરણત્યા ॥૫૧॥
 અહિગય - જિણ-પઠમથુઈ, બીયા સવ્વાણ તઈઅ નાણસ્સ ।
 વેયાવચ્ચગરાણં ઉવઓગત્થં ચઉત્થથુઈ ॥૫૨॥
 પાવખવણત્થ ઇરિયાઈ, વંદણવત્તિઆઈ છ નિમિત્તા ।
 પવયણ-સુર-સરણત્થં, ઉસ્સગ્ગો ઈઅ નિમિત્તક ॥૫૩॥
 ચઉ તસ્સ ઉત્તરીકરણ-પમુહ સદ્ધાઈયા ય પણ હેણિ ।
 વેયાવચ્ચગરતાઈ, તિન્નિઈઅ હેઉ બારસગં ॥૫૪॥
 અન્નત્થયાઈ બારસ, આગારા એવમાઈયા ચઉરો ।
 અગણી-પણિંદિ છીંદણ -, બોહી-બોભાઈ ડક્કો ય ॥૫૫॥
 ઘોડગ લય ખંભાઈ, માલુ-દ્વિ નિઅલ સબરિ ખલિણ વહૂ ।
 લંબુત્તર થણ સંજઈ, ભમુહંગુલિ વાયસ કવિહો ॥૫૬॥
 સિરકંપ મૂઅ વારુણિ, પેહત્તિ ચઈજજ દોસ ઉસ્સગ્ગે ।
 લંબુત્તરથણ સંજઈ, ન દોસ સમણીણ સવહુ સદ્ધીણં ॥૫૭॥
 ઇરિઉસ્સગ્ગ પમાણં, પણવીસુસ્સાસ અક સેસેસુ ।
 ગંભીર-મહુર-સદં, -મહત્થ-જુત્તં હવઈ થુત્તં ॥૫૮॥
 પડિક્કમણો ચેઈય જિણ, ચરિમ પડિક્કમણ સુઅણ પડિબોહે ।
 ચિઈવંદણ ઈઅ જઈણો, સત્તઉ વેલા અહોરત્તે ॥૫૯॥
 પડિક્કમઓ ગિહિણોવિ હુ, સગવેલા પંચવેલ ઇયરસ્સ ।
 પૂઆસુ તિસંજાસુઅ, હોઈ તિ-વેલા જહન્નેણં ॥૬૦॥

તંબોલ પાણ ભોયણ-વાણહ મેહુન્ન સુઆણ નિક્કવણં ।
મુત્તુચારં જુઅં, વજજે જિણનાહ-જગઈએ ॥૬૧॥

છરિનમુક્કાર નમુત્થુણ, અરિહંત થુઈ લોગ સવ્વ થુઈ પુકખ ।
થુઈસિદ્ધા વેઆ થુઈ, નમુત્થુ જાવંતિ થય જયવી ॥૬૨॥

સવ્વોવાહિ વિસુદ્ધં, એવં જો વંદ એ સયા દેવે ।
દેવિંદવિંદ મહિઅં, પરમપયં પાવઈ લહું સો ॥૬૩॥

પછી દૂહા કહેવા પૂર્વક પચાસ ખમાસમણા આપવા. દરેક ખમા૦
વખતે 'સિદ્ધાયલ' એ દુહો બોલવો.

॥ દુહા ॥

ચંદ્ર સૂરજ સમકિત ધરા, સેવ કરે શુભચિત્ત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પુષ્પદંત વિદિત ।૧।

“સિદ્ધાયલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર.”

ભિન્ન રહે ભવજલ થકી, જે ગિરિ લહે નિવાસ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, મહાપદ્મ સુવિલાસ ।૨। સિ. ।
ભૂમિ ધરા જે ગિરિવરે, ઉદધિ ન લોપે લીહ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૃથ્વીપીઠ અનીહ ।૩। સિ. ।
મંગલ સવિ મલવાતણું, પીઠ એહ અભિરામ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ભદ્રપીઠ જસ નામ ।૪। સિ. ।

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન ૫૯

મૂલ જસ પાતાલમે, રત્નમય મનોહાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પાતાલમૂલ વિચાર ।૫। સિ. ।
 કર્મક્ષય હોયે જિહાં, હોય સિદ્ધ સુખ-કેલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અકર્મક મનમેલ ।૬। સિ. ।
 કામિત સવિ પૂરણ હોયે, જેહનું દરિસણ પામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સર્વકામ મન ઠામ ।૭। સિ. ।
 ઇત્યાદિક એકવીશ ભલાં, નિરૂપમ નામ ઉદાર;
 જે સમર્થા પાતક હરે, આતમ શક્તિ અનુસાર ।૮। સિ. ।
 સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગિરનાર;
 શેત્રુંજી નદી નાહ્યો નહીં, એનો એળે ગયો અવતાર ।૯। સિ. ।
 શેત્રુંજી નદીમાં નાહી ને, મુખ બાંધી મુખ કોશ;
 દેવ યુગાદિ પૂજ્યે, આણી મન સંતોષ ।૧૦। સિ. ।
 એકેકું ડગલું ભરે, શેત્રુંજી સમુ જેહ;
 ઋષભ કહે ભવકોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ ।૧૧। સિ. ।
 શેત્રુંજી સમો તીરથ નહિ, ઋષભ સમો નહીં દેવ;
 ગૌતમ સરીખા ગુરુ નહિ, વળી વળી વંદુ તેહ ।૧૨। સિ. ।
 જગમાં તીરથ દો વડા, શેત્રુંજય ગિરનાર;
 એક ગઢ ઋષભ સમોસર્થા, એક ગઢ નેમકુમાર ।૧૩। સિ. ।
 સિદ્ધાયલ સિદ્ધિ વર્યા, મુનિવર કોડી અનંત;
 આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજો ભવિ ભગવંત ।૧૪। સિ. ।

અડસઠ તીરથ ન્હાવતાં, અંતરંગ ઘડી એક;
 તુંબી જળ સ્નાને કરી, જાગ્યો ચિત્ત વિવેક ।૨૩। સિ. ।
 ચંદ્રશેખર રાજા પ્રમુખ, કર્મ કઠિન મલ ધામ;
 અચલપદે વિમલા થયા, તિણો વિમલાચલ નામ ।૨૪। સિ. ।
 પર્વતમાં સુરગિરિ વડો, જિન અભિષેક કરાય;
 સિદ્ધ હુઆ સ્નાતકપદે, સુરગિરિ નામ ધરાય ।૨૫। સિ. ।
 અથવા ચૌદે ક્ષેત્રમાં, એ સમો તીરથ ન એક;
 તિણો સુરગિરિ નામે નમું, જિહાં સુરવાસ અનેક ।૨૬। સિ. ।
 ઍંશી યોજન પૃથુલ છે, ઉંચપણો છવ્વીશ;
 મહિમાએ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીશ ।૨૭। સિ. ।
 ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિશ્વમાંહે વંદનીક;
 જેહવો તેહવો સંયમી, એ તીર્થે પૂજનીક ।૨૮। સિ. ।
 વિપ્રલોક વિષધર સમા, દુઃખીયા ભૂતલ માન;
 દ્રવ્યલિંગી કણ ક્ષેત્ર સમ, મુનિવર છીપ સમાન ।૨૯। સિ. ।
 શ્રાવક મેઘ સમા કહ્યા, કરતા પુણ્યનું કામ;
 પુણ્યની રાશિ વધે ઘણી, તિણો પુણ્યરાશિ નામ ।૩૦। સિ. ।
 સંયમધર મુનિવર ઘણા, તપતપતા એક ધ્યાન;
 કર્મ વિયોગે પામીયા, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન ।૩૧। સિ. ।
 લાખ એકાણું શિવ વર્યા, નારદશું અણગાર;
 નામ નમો તિણો આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર ।૩૨। સિ. ।

શ્રીસીમંધરસ્વામીએ, એગિરિ મહિમાવિલાસ;
 ઇંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તિણે એ ઇંદ્રપ્રકાશ ।૩૩। સિ. ।
 દશ કોટિ અણુવ્રતધરા, ભક્તે જમાડે સાર;
 જેન તીર્થયાત્રા કરે, લાભ તણો નહિ પાર ।૩૪। સિ. ।
 તેહ થકી સિદ્ધાયલે, એક મુનિને દાન;
 દેતાં લાભ ઘણો હુએ, મહાતીરથ અભિધાન ।૩૫। સિ. ।
 પ્રાચે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે કાલ અનંત;
 શત્રુંજય મહાતમ સુણી, નમો શાશ્વતગિરિ સંત ।૩૬। સિ. ।
 ગૌ નારી બાળક મુનિ, ચઉ હત્યા કરનાર;
 યાત્રા કરતાં કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર ।૩૭। સિ. ।
 જે પરદારા લંપટી, ચોરીના કરનાર;
 દેવદ્રવ્ય ગુરુદ્રવ્યના, જે વળી ચોરણહાર;
 ચૈત્રી કાર્તિકી પૂનમે, કરે યાત્રા ઈણે ઠામ;
 તપ તપતાં પાતક ગળે, તિણે દૃઢશક્તિ નામ ।૩૮। સિ. ।
 ભવભય પામી નીકળ્યા, થાવચ્યાસુત જેહ;
 સહસ્ર મુનિશું શિવ વર્યા, મુક્તિનિલયગિરિ તેહ ।૩૯। સિ. ।
 ચંદા સૂરજ બિહું જણા, ઉભા હણે ગિરિ શુંગ;
 વધાવીયો વર્ણન કરી, પુષ્પદંત ગિરિ રંગ ।૪૦। સિ. ।
 કર્મકઠણ ભવજલ તજી, હહાં પામ્યા શિવસન્ન;
 પ્રાણીપક્ષ નિરંજની, વંદો ગિરિ મહાપદ્મ ।૪૧। સિ. ।

શિવવદ્ વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ રચીયો સાર;
 મુનિવરવર બેઠક ભણી, પૃથ્વીપીઠ મનોહાર ૧૪૨। સિ. ।
 શ્રી સુભદ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગલ રૂપ;
 જલતરૂંગગિરિવર તણી, શીશ ચઢાવે ભૂપ ૧૪૩। સિ. ।
 વિદ્યાધર સુર અમ્સરા, નદી શેત્રુંજી વિલાસ;
 કરતા હરતા પાપને, ભજ્યે ભવિ કેલાસ ૧૪૪। સિ. ।
 બીજા નિર્વાણી પ્રભુ, ગઈ ચોવીશી મોઝાર;
 તસ ગણધર મુનિમાં વડા, નામે કંઠંબ અણગાર;
 પ્રભુ વચને અણસણ કરી, મુક્તિપુરીમાં વાસ;
 નામે કંઠંબગિરિ નમો, તો હોય લીલવિલાસ ૧૪૫। સિ. ।
 પાતાલે જસ મુલ છે, ઉજ્જવલગિરિનું સાર;
 ત્રિકરણ યોગે વંદતા, અલ્પ હોયે સંસાર ૧૪૬। સિ. ।
 તનમનધન મુતવલ્લભા, સ્વર્ગાદિક સુખ ભોગ;
 જે વંછે તે સંપજે, શિવરમણી સંયોગ ૧૪૭। સિ. ।
 વિમલાચલ પરમેષ્ઠિનું, ધ્યાન ધરે ષટ માસ;
 તેજ અપૂરવ વિસ્તરે, પૂરે સવળી આશ ૧૪૮। સિ. ।
 ત્રીજે ભવસિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક વાય;
 ઉત્કૃષ્ટા પરિણામથી, અંતરમુદૂરત સાય ૧૪૯। સિ. ।
 સર્વકામદાયક નમો, નામ કરી ઓળખાણ;
 શ્રી શુભવીરવિજય પ્રભુ, નમતાં કોડ કલ્યાણ ૧૫૦। સિ. ।

શ્રી જ્ઞાનવિમલ સૂરિકૃત ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદન સમાપ્ત

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ

જેના સ્મરણથી જીવનના, સંકટ બધા દૂરે ટળે,
જેના સ્મરણથી મન તણાં, વાંછિત સહુ આવી મળે;
જેના સ્મરણથી આધિ, વ્યાધિને ઉપાધિ ના ટકે,
એવા શ્રી શંખેશ્વર પ્રભુના ચરણમાં પ્રેમે નમું... ૧.

વિખો તણા વાદળ ભલે, ચોમેર ઘેરાઈ જતાં,
આપત્તિના કંટક ભલે, ચોમર વેરાઈ જતાં;
વિશ્વાસ છે જસ નામથી, એ દૂર ફેંકાઈ જતાં,
એવા શ્રી શંખેશ્વર પ્રભુના, ચરણમાં પ્રેમે નમું... ૨.

ત્રણ કાળમાં ત્રણ ભુવનમાં, વિખ્યાત મહિમા જેહનો,
અદ્ભુત છે દેદાર જેહના, દર્શનીય આ દેહનો;
લાખો-કરોડો સૂર્ય પણ, જસ આગળે ઝાંખા ઠરે,
એવા શ્રી શંખેશ્વર પ્રભુના, ચરણમાં પ્રેમે નમું... ૩.

ધરણોન્દ્રને પદ્માવતી, જેની સદા સેવા કરે,
ભક્તો તણાં વાંછિત સઘળા, ભક્તિથી પૂરા કરે;
ઈન્દ્રો નરેન્દ્રો ને મુનીન્દ્રો, જાપ કરતા જેહનો,
એવા શ્રી શંખેશ્વર પ્રભુના, ચરણમાં પ્રેમે નમું... ૪.

જેના પ્રભાવે જગતના, જીવો બધા સુખ પામતાં,
જેના નિવરણથી જાદવોના, રોગ દૂરે ભાગતાં;
જેના ચરણના સ્પર્શને, નિશદિન ભક્તો ઝંખતા,
એવા શ્રી શંખેશ્વર પ્રભુના, ચરણમાં પ્રેમે નમું... ૫.

ઉદય તિથિના પ્રકાશનો

લઘુ દેવવંદન માલા - પ્રથમ આવૃત્તિ - ૨૦૦૦ નકલ

લઘુ દેવવંદન માલા - દ્વિતીય આવૃત્તિ - ૨૫૦૦ નકલ

લઘુ દેવવંદન માલા - તૃતીય આવૃત્તિ - ૩૦૦૦ નકલ

શ્રી પંચપ્રતિકમણ કીયા સંગ્રહ - પ્રથમ આવૃત્તિ - ૩૦૦૦

શ્રી પંચપ્રતિકમણ કીયા સંગ્રહ - દ્વિતીય આવૃત્તિ - ૧૦૦૦

શ્રી પંચપ્રતિકમણ કીયા સંગ્રહ - તૃતીય આવૃત્તિ - ૧૦૦૦

શ્રી પંચપ્રતિકમણ પ્રથમ આવૃત્તિ - ૧૦૦૦

ચૌદ નિયમ કાર્ડ

દીપાવલી આરાધના કાર્ડ

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન (૧૫૦ ખમાના દુહા સાથે)

આપને ઉપરના પુસ્તકો પ્રભાવના આદિ માટે જરૂર હોય તો

પ્રકાશકને સરનામે સંપર્ક કરવાથી મળી શકશે.

● પ્રકાશક ●

મહેન્દ્ર જે. શાહ.

૨૦૫, ૨મ્થ એપાર્ટમેન્ટ, ૪૬, પ્રીતમનગર સોસાયટી,

એલીસબ્રીજ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬.

ફોન : ૨૬૫૭૮૧૧૩

મોબાઈલ : ૯૪૨૬૩૫૭૩૧૩

અનંતાસિદ્ધિ પર લાઈ
મુખી પુલે રચેલા મુખ્ય
...જિનાલયનું મહામેદુ સિખર

અનંતાસિદ્ધિનો એક ઠામ સકલ તીર્થનો રાધ...

- પુંડરીકસ્વામિજીનું પાંચ ફોડ મુનિવરો સાથે
- નમિ-વિનમિરાજા બે ફોડ મુનિવરો સાથે
- દ્રાવિડ-વારિખિજી દસ ફોડ મુનિવરો સાથે
- શાંબ-પ્રદ્યુમ્ન સાડા ગ્રાજ ફોડ મુનિવરો સાથે
- પાંચ પાંડવો વીસ ફોડ મુનિવરો સાથે
- રામચંદ્રજી અને ભરતજી ગ્રાજ ફોડ મુનિવરો સાથે
- નારદ મુનિ એક લાખ એકાણું હજાર સાથે
- યાવચ્યાપુત્ર એક હજાર સાથે
- શુક પરિવાજક એક હજાર સાથે
- શબ્દજય ઉપર કૃષ્ણાગરુ વગેરેનો ઉત્તમ ધૂપ કરવાથી
૧૫ ઉપવાસનું પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે.
- બરાસનો ધૂપ કરવાથી માસક્ષમાગનું પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે
- શબ્દજયને વિષે મુનિવરને વિશુદ્ધભિક્ષાના દાનથી
અનેકાનેક માસક્ષમાગનું પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે.
- ઉપવાસ દ્વારા શુદ્ધ ભાવપૂર્વક શ્રી શબ્દજયનું સ્મરણ
કરવાથી માસક્ષમાગ જેટલું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે.

ચૈત્ર સુદ-૧૫

ફાગણ સુદ-૧૦

હારતક સુદ-૧૫

ફાગણ સુદ-૧૩

આસો સુદ-૧૫

પ્રકાશન
ઉદ્યતિધિ પ્રકાશન
અમદાવાદ